Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 492 (5926) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Duminică 23 martie 1969

Campionatul de hochei

Astăzi, Steaua — Dinamo, un joc în care prestigiul și ambițiile reprezintă singura miză

POIANA BRAȘOV, 22 (**prin telefon, de la trimisul nostru**). Placiditatea acestui final al campionatului de hochei, în care zarurile au fost de mult aruncate, a fost oarecum tulburată simbătă, cînd formația Petrol-Geologie, iremediabil condamnată la retrogradare și care — deci — nu mai are nimic de pierdut sau de cîștigat, a ținut să demonstreze în fața dinamoviștilor că știe, de fapt, mai mult decît a arătat-o pînă acum, făcînd o partidă curajoasă, agreabilă, în care a și dominat. Dinamo a cîștigat cu 9—3 (3—0, 4—2, 2—1), impunîndu-se prin experiență și reușind să fructifice un procent mult mai mare de ocazii decît adversarii săi. Au punctat: Texe (3), Pop (2), Ciobotaru, Mihăilescu, Bașa, Făgăraș, pentru învingători, respectiv Medișanu, Tăbăcaru și T. Viorel.

Cel de-al doilea meci, în schimb, Steaua — Agronomia Cluj, a fost în totalitate la discreția steliștilor care au învins cu numai... 12—0 (6—0, 5—0, 1—0) pentru simplul motiv că în repriza a 3-a și-au menajat forțele în vederea partidei de duminică cu Dinamo, care, chiar dacă nu mai poate schimba soarta primului loc, constituie pentru ei o chestiune de prestigiu și de orgoliu. Autorii golurilor: G. Szabo (3), Calamar (3), Bucur (2), Varga (2), Fodorea, Iordan.

În felul acesta clasamentul este acum următorul: **1. Steaua 36 p, 2. Dinamo 31 p, 3. Avîntul Miercurea Ciuc 16 p, 4. Agronomia Cluj 9 p, 5. Petrol-Geologie 4 p.**

Duminică se joacă partidele **Avîntul — Agronomia și Steaua — Dinamo**, iar de miercuri se va desfășura returul ultimei manșe a întrecerii.

Tr. IOANIȚESCU

AZI, ÎN DIVIZIA NAȚIONALĂ A DE FOTBAL

Azi se desfășoară etapa a treia a returului (a 18-a din campionat), care programează următoarele partide:

ÎN BUCUREȘTI: Progresul-Vagonul Arad — stadionul Republicii, ora 11 și Dinamo București—F. C. Argeș — stadionul Dinamo, ora 16.

ARAD: U.T.A.—Steaua

ORADEA: Crișul—Universitatea Craiova

TG. MUREȘ: A.S.A.—Rapid

PETROȘENI: Jiul—Dinamo Bacău

PLOIEȘTI: Petrolul—Farul

CLUJ: Universitatea—Politehnica Iași

Ora oficială de începere a meciurilor este 16,00.

MARIA ALEXANDRU ȘI ADALBERT RETHI — CAMPIONI DE TENIS DE MASĂ AI ȚĂRII

Întrecerile celor mai buni jucători de tenis de masă de la noi s-au încheiat fără a aduce răsturnări substantiale în ierarhia valorilor autohtone. Cu excepția noilor campioni de dublu bărbați (Doboși — Dumitriu), celelalte titluri republicane au revenit, în general, competitorilor cu șanse principale. Asaltul reprezentanților generației mai tinere s-a soldat cu anumite reușite parțiale, dar ele nu au putut fi finalizate. Comportarea de ansamblu a juniorilor și unele rezultate înregistrate de ei în compania jucătorilor seniori înseamnă totuși un punct cîștigat pe calea lor de afirmare.

Referindu-ne la protagoniști, vom menționa că Maria Alexandru s-a impus cu autoritate, la fel ca și Adalbert Rethi. Dintre cei mai consacrați, Tiberiu Covaci a demonstrat o formă constantă, în timp ce Dorin Giurgiucă, fără o pregătire corespunzătoare, s-a arătat încă departe de evoluțiile lui care l-au înscris printre cei mai buni jucători continentali și chiar din lume.

Revenind la partidele desfășurate în ultima zi a campionatelor, vom sublinia întîlnirea viu disputată dintre Covaci și Giurgiucă din semifinala probei de simplu masculin. Giurgiucă a beneficiat de două meciboluri în setul cinci: 20—18, dar el n-a putut termina victorios, pe de o parte din cauza unei prea mari rețineri în loviturile decisive, iar pe de altă parte, datorită siguranței și calmului cu care a acționat adversarul său în ultimele schimburi de mingi. În rest, rezultate normale și scorurile consemnate ne scutesc de alte comentarii.

C. COMARNISCHI

Adalbert Rethi

Maria Alexandru

Rezultate tehnice, simplu bărbați, semifinale: Rethi (Voința Arad) — Dobosi (C.S.M. Cluj) 3—0 (19, 20, 11), Covaci (Voința Arad) — Giurgiucă (C.S.M. Cluj) 3—2 (—14, 18, 13, —15, 20). **FINALE: simplu bărbați: Adalbert Rethi** — Tiberiu Covaci 3—0 (15, 11, 15), **simplu femei: Maria Alexandru** (Progresul București) — **Carmen Crișan** (C.S.M. Cluj) 3—0 (9, 14, 9), **dublu femei: Maria Alexandru, Magdalena Lesai** (Progresul București, Voința Arad) — Maria Corodi, Carmen Crișan (Rapid Brașov, C.S.M. Cluj) 3—0 (8, 12, 11), **dublu bărbați: Șerban Doboși, Silviu Dumitriu** (C.S.M. Cluj, Politehnica București) — Sergiu Luchian, Marius Bodea (Progresul București) 3—0 (9, 16, 10), **dublu mixt: Carmen Crișan, Dorin Giurgiucă** (C.S.M. Cluj) — Maria Alexandru, Șerban Doboși (Progresul București, C.S.M. Cluj) 3—2 (13, —14, 18, —11, 13).

În concursul de verificare și selecție pentru juniori, clasamentele sînt următoarele: **băieți:** 1. **Doboși**, 2. N. Stelian, 3. Bozga, 4. Macovei, 5. Gh. Teodor, 6. Ovanez, 7. Naftali, 8. Arjoca, 9. Dogaru, 10. Bildea, 11. Colțescu, 12. Bobocică, 13. Domnaru; **fete:** 1. **Crișan**, 2. Hariga, 3. Tomescu, 4. Alexandrescu, 5. Căruceru, 6. Spiridon, 7. Tothfaluși, 8. Lunțeanu, 9. Coman, 10. Stoian, 11. Bereckmeri, 12. M. Badea.

DOUĂ PARTIDE DE SLABĂ CALITATE, LA VOLEI

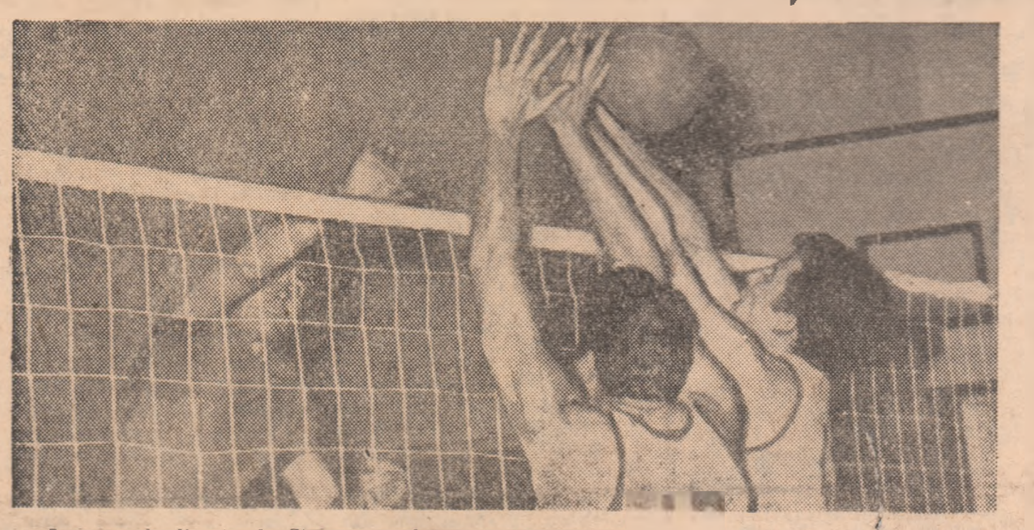

Blocajul defectuos al Progresului nu poate opri atacul stelist

Foto: B. VASILE

Ieri, în sala din str. dr. Staicovici, STEAUA a cîștigat cu *3—0 (8, 10, 3)* în partida susținută în compania formației PROGRESUL. Prezența campioanei părea aprioric vorbind să confere jocului o notă de interes, deși discrepanța valorică era evidentă. Dar, a fost o partidă care s-a desfășurat ca un „joc-școală" în cadrul căruia trebuia prezentat capitolul... „erori" din manualul jocului. Cei 12 jucători (de fapt ceva mai mulți, dacă punem la socoteală și schimbările), au demonstrat puținilor spectatori cum nu trebuie jucat volei. A cîștigat formația care a greșit mai puțin. Diferența de puncte nereprezentînd altceva decît diferența... de greșeli. *(Em.F.)*.

În sala Giulești, echipa RAPID a dispus de PETROLUL cu *3—0 (4, 6, 5)*, în urma unui joc în care, deși nu a strălucit, a cîștigat detașat datorită formei slabe a formației ploieștene. (V. SANDULESCU-*coresp.*)

România — Ungaria în „Liga Europeană" de tenis de masă

Selecționata mixtă de tenis de masă a României susține, astăzi, o nouă partidă oficială, în cadrul celei de a doua ediții a „Ligii Europene". De data aceasta, echipa noastră va întîlni, în sala Floreasca (cu începere de la ora 17,30), formația Ungariei. Oaspeții au sosit sîmbătă la prînz în București, în următoarea garnitură: **Beatrix Kishazi, Ianoș Borzsei** — finalistul campionatelor europene de la Lyon (1968) și **Tibor Klampar** — campionul de seniori și juniori al țării sale. În legătură cu partida de azi, antrenorul principal al reprezentativei maghiare, **Barna Popnocsi**, ne-a făcut următoarea declarație, la sosirea pe aeroportul Băneasa: **„Mă aștept la un meci de o bună factură tehnică, spectaculos. La fel ca și dv., și noi am procedat la o întinerire a lotului. Cred că întrecerile vor fi folositoare atît jucătorilor noștri, cît și celor români, acum, înaintea campionatelor mondiale de la München. Deocamdată nu pot spune decît că doresc să cîștigăm".**

La rîndul ei, **Ella Constantinescu**, antrenorul federal român, consideră că întîlnirile dintre jucătorii oaspeți și cei ai țării gazdă vor da loc la o serie de dispute echilibrate, care se vor încheia cu scoruri strînse. **„Cît privește un pronostic, mai bine să așteptăm evoluțiile de duminică ale celor două reprezentative. Trio-ul român este alcătuit din Maria Alexandru, Șerban Doboși și Silviu Dumitriu".**

AZI, ÎN SALA FLOREASCA, DE LA ORA 17,30

sportul MAGAZIN în pag. 2-3 sportul MAGAZIN

REVANȘA RATATĂ

Excluderea Republicii Sud-Africane de la ultima ediție a Jocurilor Olimpice a fost o victorie a bunului simț, pe care nici o coaliție conservatoare nu a putut-o împiedica.

Toată compasiunea noastră pentru excelentul sprinter Paul Nash, pentru tînăra ondină Karen Muir, care ar fi meritat poate să urce treptele podiumului olimpic. Dar nesăbuita politică de apartheid nu izolează doar talentele sportive ale băștinașilor de culoare (negri, bantu, mulatri, asiatici), ci exclude de la competițiile conduse de reguli logice, umane, pînă și pe talentații sportivi albi.

Practica segregaționistă are nu numai contestatori fireși, pe cît de majoritari, ci și susținători. Așa se face că, după marea sărbătoare sportivă de la Ciudad de Mexico, firma petrolieră Shell Oil Company a oferit Republicii Sud-Africane o sumă importantă de bani care să-i permită organizarea propriilor ei jocuri, după propriile ei legi. Primul ministru al țării sud-africane a propus atunci — cu multă consecvență în mentalitate — jocuri separate pentru albi și pentru negri. Propunerea nu era surprinzătoare într-o parte a lumii în care o minoritate de mai puțin de 20 la sută a populației încearcă să-și impună voința unei majorități de 80 la sută.

Așa s-a născut ideea revanșei sud-africane. De cîteva zile, la Bloemfontein, capitala provinciei Oranje Vrystaat, un oraș de aproximativ 150 000 de locuitori, în chiar centrul țării, departe de Johannesburg și de Capetown, dar foarte aproape de rezervațiile de loc zoologice în care sînt înghesuiți silit cei a căror piele întîmplător e smeadă — la Bloemfontein, deci, în această poetic numită „fîntînă a florilor", au început jocurile. Sărace jocuri, proiectate gigantic, pe durata unei luni, extinse artificial la 44 probe sportive.

Pentru a încuraja participarea străină la această mini-olimpiadă rasistă, organizatorii au făcut concesia de a autoriza prezența în tribune (separate, firește) a spectatorilor de culoare. Dar toate acestea nu au putut păcăli pe nimeni și la Bloemfontein a început să plouă cu deziceri, cu forfait-uri individuale și colective. Refuzul sportivilor lumii de a se alinia la politica segregaționistă a guvernanților sud-africani este simptomatică și onorantă pentru atitudinea etică a lumii sportive.

În acest fel, pseudo-jocurile de la Bloemfontein vor sucomba într-o meritată obscuritate, simbolică tocmai în împrejurarea în care (la 21 martie) s-a sărbătorit în lumea întreagă Ziua internațională pentru desființarea discriminării rasiale.

Victor BANCIULESCU

Aseară, în meciul de box de la Sibiu

ROMÂNIA — BULGARIA 9-2

● **Cuțov nu se dezminte!** ● **Ciucă și Giju învinși...**

SIBIU, 22 (**prin telefon, de la trimisul nostru**). 2 000 de spectatori au ovaționat aseară reprezentativa de box a României care, după cum se știe, a evoluat pentru prima oară în acest oraș. Boxerii noștri au învins selecționata Bulgariei cu scorul de 9—2, victorie care, firește, ne bucură. Cînd ne gîndim însă că doi dintre componenții de bază ai echipei (C. Ciucă și N. Giju) au coborît treptele ringului învinși, bucuria succesului repurtat de tricolorii noștri se umbrește.

Ciucă a început foarte bine disputa cu Milev, căruia i-a plasat serii clare de lovituri la față și plex. Însă, spre surprinderea tuturor, boxerul nostru a cedat pasul în reprizele a 2-a și a 3-a, dîndu-i posibilitatea lui Milev să iasă la atac și să punctează foarte mult. În ultimele 6 min. de luptă, Ciucă a eschivat deseori, însă n-a lovit decît foarte puțin. În aceste condiții, el a pierdut partida.

După părerea noastră, lui N. Giju trebuia să i se acorde decizia la un punct diferență. El a fost superior de puțin lui Savov, dar uneori a recepționat lovituri pe care cu o mai bună condiție fizică le-ar fi putut evita.

Semiușorul bulgar Vladimirov a trecut prin multe clipe grele în meciul cu C. Cuțov. Aseară, antrenorul bulgar Andreev n-a mai avut altă soluție decît să ceară abandonul elevului său, în repriza a II-a. Dramatic, de la primul gong, meciul dintre Silberman și Kiriakov. S-au schimbat lovituri dure. Kiriakov a fost numărat în repriza a III-a de arbitrul Ganev, apoi directorul de luptă a oprit meciul cerînd abandonul compatriotului său. Celelalte rezultate: M. Aurel (R) b.p. Gadjev (B); C. Buzuliuc (R) b. ab. II Stefanov (B); I. Dinu (R) b.p. Ignatov (B); I. Covaci (R) b. ab. III Trenev (B); H. Stumpf (R) b.p. Semionov (B); I. Monca (R) b.p. Stankov (B); I. Alexe (R) b.p. Pandov (B).

R. CALARAȘANU

AU FOST DESEMNAȚI CAMPIONII DE ZONE

Aseară, la Brașov, Bacău, Galați, Craiova, Cluj și Timișoara s-au disputat finalele zonelor campionatului național de box. Trimișii noștri speciali Eustațiu Mărgărit, Pompiliu Vintilă, Paul Iovan, Ovidiu Ioanițoaia și Gh. Iliuță, împreună cu corespondentul nostru T. Siriopol, ne-au transmis rezultatele galelor finale și au promis cititorilor ziarului că vor reveni în numărul de luni cu amănunte de la această atît de disputată întrecere pugilistică.

BACĂU, 22 (prin telefon). Semimuscă: Stănescu (Pitești) b.p. Dîrzei (Buzău); muscă: Găureanu (Pitești) b.p. Cerchean (Constanța); cocoș: Pometcu (București) b.ab. II Sosoiu (Constanța); pană: Iliescu (Constanța) b.p. Mageri (București); semiușoară: Păpălău (București) b.ab. II N. Mircea (Bacău); ușoară: Pătrășteanu (Or. Gh. Gheorghiu-Dej) b.p. Voicu (Constanța); semimijlocie: Filip (Constanța) b.p. Sovescu (Galați); mijlocie mică: Călin (Iași) b.ab. I. Madoto (Săvinești); mijlocie: Drăgan (București) b.p. Iovu (Săvinești); semigrea:

(Continuare în pag. a 4-a)

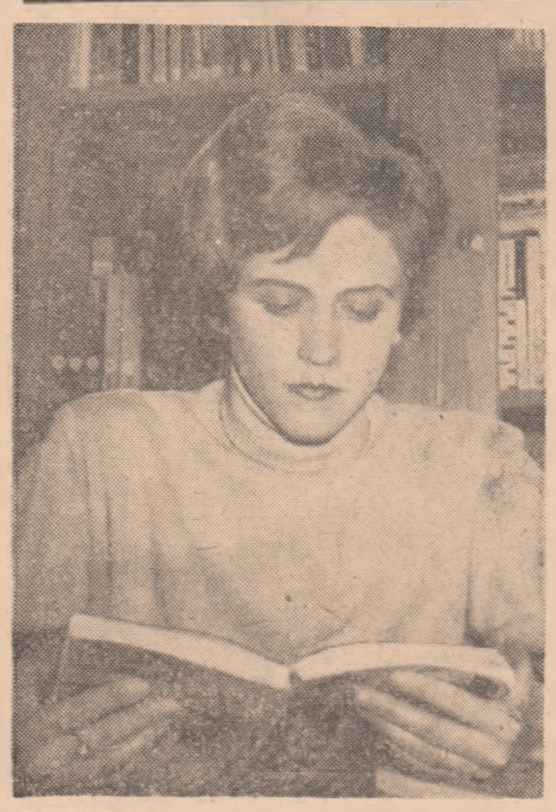

Ce face ILEANA SILAI? Care sînt gîndurile, dorințele, preocupările și proiectele marii noastre atlete acum, la început de sezon?

Puteți afla toate acestea citind în pagina a 3-a interviul intim acordat „SPORTULUI"

NOTE DE DRUM

„MAMUTUL" DE LA PLANICA

● **Ing. L. GORISEK: „Sînt posibile sărituri de 200 de metri cu schiurile!"**

În colțul cel mai nord-vestic al Sloveniei, într-un culoar îngust dintre frontierele Iugoslaviei cu Italia și Austria, la vreo 100 de kilometri de Ljubljana și la 1 000 de metri altitudine, se află PLANICA, mică localitate montană care și-a cucerit o mare celebritate datorită trambulinelor de sărituri cu schiurile amenajate aici.

Așezată într-una din „căldările" Alpilor Julieni, străjuită de piscuri semețe, totdeauna pudrate, Planica ne-a întîmpinat zîmbitoare, însorită, dar cu o respirație rece, de iarnă. Șoseaua asfaltată urcă chiar pînă la platou, de unde, pe versantul apusean al unui munte, se desfășoară, în fața ochilor, panorama fascinantă a trambulinelor. Sînt patru la număr, fiecare avînd un rol bine determinat și o istorie aparte. Una „pitică", de 35 de metri, rezervată celor care abia deprind viciul dulce al zborului pe schiuri, alături o alta, oficială, permițînd sărituri clasice, pînă la 80 metri, pe care se desfășoară concursurile obișnuite, în stînga — a treia, uriașă, îngăduind performanțele de peste 100 de metri și, în sfîrșit, ultima, trambulina „Mamut", construită în acest an, și pe care vor fi spulberate, probabil, toate recordurile de distanță în materie.

Privind-o de jos, din față, spectacolul este de-a dreptul înfricoșător. Sus, undeva la înălțimea norilor, începe panglica pistei de elan, apoi pragul de desprindere, aparent minuscul, și — în sfîrșit — pîrtia de aterizare, care se lărgește treptat,

Valeriu CHIOSE

(Continuare în pag. a 2-a)

IERI, LA RUGBY, STEAUA-GLORIA 20-0 (3-0)

Fază din meciul Steaua — Gloria *(în echipament alb* — Gloria).

Foto: V. BAGEAC

Ieri după-amiază, pe stadionul Ghencea din Capitală, s-a disputat întîlnirea de rugby din cadrul etapei a II-a a returului campionatului național dintre echipele bucureștene Steaua și Gloria, încheiată cu rezultatul de 20—0 (3—0) în favoarea militarilor. Ambele formații au reușit să răsplătească prin faze atrăgătoare resprinsul grup de fideli ai baloanului oval care au înfruntat frigul și vîntul puternic ce și-au făcut simțită prezența în tot timpul partidei. Militarii s-au detașat de adversarii lor prin continuarea acțiunilor de atac, inițiate în special de înaintare, reușind să le ducă pînă la finalizare prin încercări, pe care le-au semnat: Băltărețu (2), Ciobănel (2), R. Ionescu (1), Ghiță Dan (1), Durbac reușind o transformare.

Semnalăm cu plăcere promovarea în cadrul echipei Gloria a cîtorva juniori cu reale posibilități. Arbitrajul lui P. Niculescu, foarte bun, favorizînd cursivitatea jocului.

C. PETRU

Distincții sportive acordate boberilor

● ***I. Panțuru (Clubul sportiv Sinaia) maestru emerit al sportului***

● ***N. Neagoe (Clubul sportiv Sinaia) maestru al sportului***

La sediul C.N.E.F.S. a avut loc ieri la amiază festivitatea de decernare a unor distincții sportive acordate boberilor noștri care au obținut rezultate remarcabile la campionatele europene și la campionatele mondiale.

Felicitîndu-i pentru medaliile de argint cucerite la C.E. și C.M. și urîndu-le succese în activitatea viitoare, tovarășul *Anghel Alexe*, președintele Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, a înmînat boberului *Ion Panțuru* diploma și medalia de maestru emerit al sportului, iar lui *Nicolae Neagoe* diploma și medalia de maestru al sportului.

Maestrul emerit al sportului *Ion Panțuru* a mulțumit — în numele său și al colegilor — pentru elogiile aduse activității lor sportive și s-a angajat să depună eforturi și mai mari pentru continua sporire a prestigiului sportiv internațional al României socialiste.

În fotografie: momentul în care tovarășul Anghel Alexe, președintele Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, îi conferă lui Ion Panțuru medalia de maestru emerit al sportului.

SPORTUL magazin

«Cronica sufletistului»

Inaugurez această rubrica aproape inhibat. Căci, ingenuitatea de a te declara în mod public sufletist — mai ales într-o epocă în care, așa cum se exprima un grațios cronicar de televiziune în „Contemporanul", „se poartă durii" — comportă riscul de a fi socotit desuet și, poate, pe acela de a nu te întîlni „pe aceeași lungime de undă" cu prea mulți cititori.

Și totuși... Mulți, puțini, cîți vor fi cititorii care vor veni în întîmpinarea acestei rubrici, îmi este de-ajuns să știu că ei există totuși (ca niște ultimi mohicani romantici) spre a mă încumeta să răspund în felul acesta amabilei invitații pe care mi-a făcut-o „Sportul".

O cronică, deci, a sufletistului din preajma arenei și sălii de sport, a publicistului nespecialist în ale saltului, șutului sau aruncării, dar străduindu-se să măsoare evenimentele acestui domeniu în primul rînd cu cronometrul fierbinte al inimii (care, fie vorba-ntre noi, nu înșeală chiar atît de des cît ni se tot spune de către „partida cerebrală").

Periodicitatea rubricii ? Din cînd în cînd. În orice caz, nu atît de rar încît să fie anulată fireasca și necesara curgivitate a programaticului dialog cu cititorii.

...Cărora în mod anticipat le mulțumesc pentru bunăvoință.

UN HAIDUC ÎN ARGENTINA

...Au mai avut olteanii un „Al mai tare om din lume". Acum vreo patru-cinci decenii. Crescut din pulberile fierbinți ale Doljului, ca un salcîm nefiresc monumental, îi întrecea cu două capete pe Carmen, avea pumnii cît bucesmu roților de grădinărit de pe Jiul de cîmpie și purta ghete fabuloase, putînd fi „încălțate", de un om mijlociu, pe cap, ca o căciulă. Avea un nume potrivit ca o poreclă : Gogea Mitu și nu știu dacă pitoreasca vorbă gugumănie (un fel de „mai-mult-de-cît-ditamai") nu se trage cumva chiar din numele acestui Păsări-Lăji-Lungilă oltean încat, ca o ironie năpraznică a naturii, tocmai într-o zonă a foametei și pelagrei.

Tribulațiile scurtei existențe a acestui „fenomen" se cunosc — și după cîte știu inimosul profesor craiovean Andronescu chiar încearcă să le-adune într-o „viață romanțată", care poate deveni un veritabil best-seller sportiv de factură dramatică, nu lipsit de senzațional prin reconstituirea unor traiecte ce duc de la jalnicul bilci de provincie la arena marelui circ ori de pe scena sordidă a cinematografului de cartier tocmai pe estrada varieteului parizian sau pe ringul sălii de box demonstrativ de pe meridiane și mai îndepărtate. Se știe și cum a murit Gogea Mitu : cu forja nemaipomenită a plăminilor ciuruită de morbul care ucidea îndeobște poeți (de pildă pe suavul atlet al rimelor simboliste și protestatare, oltean și el, Tradem). La nici 30 de ani, uriașul de pe Jiu s-a reîntors în pulberile fierbinți nelăsînd în urmă nici un record de pugilat sau de lupte (deși, în împrejurări prielnice, ar fi putut urca pe podiumurile supreme), ci doar o legendă stranie și tristă ca a unui haiduc ucis pe la spate.

...La toate acestea mă gîndeam mai deunăzi, cînd l-am văzut pe Gheorghe Berceanu, proaspătul campion mondial de lupte, revenit din Argentina și primit în triumf pe superba arenă din Bănie de 30 000 de oameni ce exaltau pînă dincolo de (dacă se poate imagina așa ceva !) incandescența care le e specifică.

Mărunțelul haiduc de 19 ani, elegant ca un model de copertă, a urcat treptele tribunei oficiale însoțit de părinții săi din Cîpna Dunărenilor de Dolj (maica — cu broboadă și scurtă de postav țeapăn ; taica — cu căciulă semeață și cojocel) și de frățiorii cu șepci de liceeni. Era ceva de baladă a bunei cuviințe filiale în acest grup oarecum insolit, ceva de alegorie dedicată cinstirii obîrșiei — și dacă, privindu-l, cei 30 000 de olteni au avut fețele ude, n-a fost numai din pricina ploii mărunte de primăvară.

Peste toate, ca un memento, fanfara marilor uzine „Electroputere" (familia cu 7 000 de membri a electrotehnicianului Berceanu) făcea să răsune un marș triumfal, ale cărui acute de alamă aminteau șuierul viguros al locomotivelor electrice — performere și ele — fabricate la Craiova... Și se simțea în aer duhul bun, bărbătesc, al izbînzii supreme. O izbîndă care era, totodată, și cuvenita răzbunare împlinită peste decenii de un haiduc mărunțel, urmaș direct al haiducului uriaș ucis, în alte vremuri, și în altă lume, pe la spate.

Petre DRAGU

„MAMUTUL" DE LA PLANICA

Schiță panoramică a trambulinelor de la Planica

(Urmare din pag. 1)

crește și se prăvălește pe tine. La locul startului, schiorul pare un punct. Apoi, punctul începe să alunece, din ce în ce mai repede, devine om și, în cele din urmă pasăre, planînd cabrat, cu mîinile destăcute, adevărate aripi ale lui Icar ! Zborul este nesfîrșit de lung. Ai o senzație de amețeală, simți un gol în stomac, auzi zgomotul surd al contactului cu solul și, cutezătorul coborît din cer, frînează scurt lăsînd în urmă un roi de efemeride albe.

Se afirmă că pe trambulina „Mamut" vor putea fi înregistrate salturi de aproape 200 de metri, în condiții de deplină securitate pentru sportivi.

★

Istoria săriturilor cu schiurile este veche, probabil de-o vreme cu înșiși aluneca rea pe schiuri. (O glumă, admirabil relatată în lucrarea de prestigiu a colegului nostru Gh. Epuran, „Urme de schi peste veacuri"). Lesnicul acestui sport al temerității este Norvegia. Cronicile timpului îl amintesc pe Sondre Norheim, din Telemark, socotit un părinte al acestei discipline. El a fost primul care a sărit, fără băț, cu picioarele întinse, îndoindu-le din genunchi, doar la sfîrșit, pentru a amortiza aterizarea ; a îmbunătățit profilul trambulinei, reușind să sară, fără să cadă (în 1868), 30 de metri de pe o stîncă.

Progresul vertiginos în această ramură a sporturilor de iarnă se înregistrează, însă, abia în primele decenii ale secolului nostru. În 1911, devin curente săriturile de 50 de metri, iar în 1917, recordul ajunge la 60. După 1920, ascensiunea este și mai rapidă. Norvegianul Thams (campion olimpic în 1924) depășește 70 de metri, pentru ca, apoi, compatrioții săi, frații Sigmund și Birger Ruud, să se apropie de 100 de metri. Această graniță senzațională va fi depășită întîia oară de un austriac, faimosul Iosef Bradl.

Bețiia zborurilor lungi nu poate fi stăvilită, în ciuda unei încercări a F.I.S. de a limita dimensiunile săriturilor, se construiesc trambuline din ce în ce mai puternice, riguros calculate, se recurge la studiul legilor aerodinamicei și, în 1934, este inaugurată marea trambulină de la Planica, opera inginerului Stanco Bloudec, schior, pasionat sportiv, eminent aviator. Cu ameliorările care i-au fost aduse ulterior, trambulina de la Planica a permis înregistrarea unor performanțe impresionante. Bradl sare, în 1936, 101,5 m, iar în 1938, 107 m ; în 1948, elvețianul F. Tchanen duce recordul la 120 m.

Între timp, la Oberstdorf, se construiește un alt „uriaș" și lungimea săriturilor crește, ajungînd, anul trecut, la 154 de metri !

★

...Vineri 7 martie, 1969, seara, ne aflăm într-un pitoresc han din Planica, încă sub impresia extraordinarului spectacol urmărit. În mijlocul gazetarilor participanți la această instructivă excursie, se află și inginerul LADO GORISEK, omul care a proiectat „Mamutul". E un bărbat tînăr, bronzat, cu o barbă roșcată, care nu pare de loc impresionat de lucrarea sa.

— **Socotesc**, spune Gorisek, că în condițiile unui calcul precis și ale unei pregătiri bune, omul poate sări, fără nici un pericol, cam 200 de metri pe schiuri. Experiența vechii trambuline ne-o dovedește.

Inginerul prezintă o statistică foarte interesantă : „La Planica, din 400 de salturi de peste 100 de metri, au fost înregistrate doar 40 de căzături, fără urmări grave, și fără nici o fractură. După cum vedeți, fotbalul este mult mai periculos decît săriturile pe schiuri...

Riscăm o întrebare :

— Dumneavoastră, domnule inginer, ați sărit vreodată ?

— Eu ? răspunde, rizînd, Gorisek ; Niciodată. Mi-ar fi fost frică...

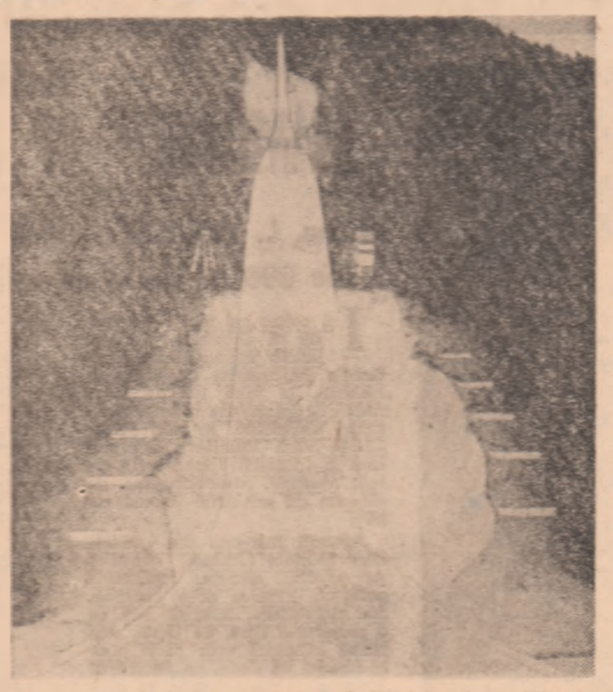

Imaginea amețitoare a „Mamutului". Vineri, Bjoern Virkola a inaugurat aici seria recordurilor fantastice planînd 156 de m.

„IO, TUDOR MUȘATESCU, MICROBISTUL!"

— Dumneavoastră ați făcut sport, maestre Tudor Mușatescu ?

— *Desigur ! Altfel cum puteam să aspir la nemurire, să fiu în eternitate ca umorist român, dacă n-aș fi făcut și sport ?*

...Și așa, cu două semne de întrebare între care s-a intercalat, printre cele ortografice, și un plopan de exclamare, iată interviul început.

— *Despre ceea ce am făcut în sport, ca gimnast la aparate și la exercițiile de ansamblu, ca oinist, ca fotbalist — am jucat centru-half, echivalentul stoperului de azi, într-o echipă franco-română — și ca trăgător la țintă, voi face să ruleze un film de lung metraj.*

— Pe ecran lat, maestre ?

— *Lat firește, în relief și vorbitor prin mine însumi. Va fi nevoie să-l rulăm în serii, astfel după cum erau filmele de aventuri din anii liceului cu Tom Mix și cowboys-ii lui teribili, în care, în momentul cînd azvîrlea „lasso"-ul și, cu sufletul la gură așteptai să fii se împlinească visul de a-l vedea pe adversarul favoritului tău smuls din șa, în plină goană, apărea fatidicul... „urmarea în seria a doua, în programul din săptămîna viitoare." Pentru elevi, militari grade inferioare și membrii F.S.S.R., 50% reducere".*

— Bine, astea în trecut, dar acum, în zilele noastre, nu mai faceți sport, maestre ?

— *Cum să nu fac ? Păi, poate trăi cineva tihnit fără această neliniște ?*

— Și, mă rog, ce sport anume faceți acum ?

— *Cel mai greu, cel mai frumos și care cere cele mai mari investiții : sînt microbist !*

— Microbist ? Dumneavoastră, maestre, microbist ?

— *Da, mi-cro-bist ! Asta spune totul.*

— Și, mă rog, acum, dacă v-ați destăinuit, spuneți-ne barem și pentru cine suferiți ?

— *Vara — mai bine zis în lunile toride, iulie și august — sînt cu FARUL. M-a cucerit după cum face cu ochiul în tot cursul nopții și în zilele cu piciă m-a cucerit pentru că cu el e litoralul, Constanța și constănțenii, și cu el e... Murfatlarul. Știți, sînt obligați de sezon, și sezonul face parte din an, și anul din viața noastră. Dar în restul anului, inima mea e cu DINAMO.*

— Și ce visați pentru acest favorit al ființei dumneavoastră ?

— *Să crească și să ajungă Diesel.*

— Bine, asta în divizia A de la noi. Dar în fotbalul mondial ?

— *Să-i ajute Dumnezeu să devină ciclotron.*

— Dumnezeu ? Nu propriii jucători și, poate că și capriciile vreunui arbitraj ? Păi, ce, Dumnezeu se-amestecă și el în fotbal ? Sau, nu cumva, e și dumnealui răscolit de pasiunea care vă mistuie pe dumneavoastră ?

— *O, e un microbist de l-a depășit chiar și pe Sfîntul Petru, dă de pierde, uneori, cheile vămilor cerești, agitat de vreun scor fatal.*

— Dar dacă, după cum afirmați că e microbist, are și dumnealui, Dumnezeu, preferințe personale în contradicție cu cele ale dumneavoastră, nesocotindu-vă dorințele ? Nu se spune, uneori, cînd o echipă are multe bare, că a ținut Dumnezeu cu ea ?

— *Atunci îl privește direct și răspunde pe linia lui. Să nu uite că Io, Tudor Mușatescu, microbistul, nu subscriu la compromisuri sufletești și că io știu una și bună : ai mei sînt cei mai valoroși, ai mei sînt cei mai tehnici și mai puternici, și orice s-ar întîmpla, că, de, mingea e rotundă și scuza măiastră, ai mei trebuie să învingă cu orice preț. Mă înțelegi, dom'le, ai mei, ai mei, ai mei sînt ai mei ! Uiți cu cine vorbești ? Ți-am mărturisit doar că-s microbist !*

— Atunci, maestre, cum de vi s-a-ntîmplat ceea ce știm, la Birmingham ?

— *Ei, acolo băieții mei înfruntau englezii la ei acasă.*

— Bine, dar la numai cîteva zile după aceea, li s-a mai întîmplat alor dumneavoastră și la Pitești, iar duminica trecută, în mod foarte surprinzător, chiar în fața ultimei clasate.

— *Cine ești dumneata, domnule, de mă tot iei la întrebări acum, cînd a reînceput campionatul ? Cum de-ți permiți ? Uiți că Io, Tudor Mușatescu, sînt microbist și iubesc, fără rezerve, cred fără să cercetez și cînd e vorba de echipa mea, urlu, domnule, urlu pentru dreptatea ei ?*

Și să știi că echipa mea are întotdeauna dreptate ! Ce naiba, că doar nu-s microbist de ieri sau de azi ! Ce, ne jucăm sau sîntem oameni serioși ? Or, te pomenești că ai venit cu intenția să-mi iei vreun interviu ?

Cu mine nu-ți merge. Io sînt Tudor Mușatescu, microbistul !

— Bine, nene Tudorică, mă retrag și la mulți ani întru microbism !

V. FIROIU

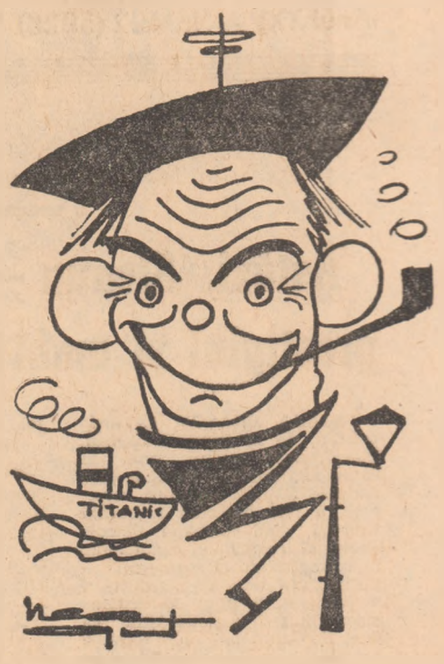

TUDOR MUȘATESCU
văzut de NEAGU RĂDULESCU

Duminicile unui nesportiv

PE URMELE LUI ULISE

Primăvara continuă să se apropie, cu destule capricii încă, dar promițînd hotărît o viață nouă sportivilor : cînd zările vor fi străpunse de săgeata misterioasă a luminii, va lua început pentru ei anotimpul călătoriilor spre alte țări, către alte arene și alți oameni. Încă de pe vremea oracolelor de la Delfi, sportivii erau poftiți să reprezinte polisul lor în alte cetăți și, din această înfruntare pașnică între orașele antichității, s-au ales cu instinctul migratoriu, care, în secolul deplasărilor cu avionul, a făcut dintr-înșii cei mai invidiați globetroteri ai lumii. Sînt peste tot bineveniți și pretutindeni bineprimiți. De ce să ne mirăm, așadar, de voiajurile lor, cînd cel puțin șaptezeci și cinci la sută din bărbații maturi se pot lipsi ușor de-o seară de teatru, de meciul de fotbal însă nu ? Or, pentru ca meciurile să fie cît mai variate, cît mai spectaculoase și cît mai palpitante, e nevoie de continuu reîmprospătare a echipelor, într-un joc pasionant de cupe, campionate, semifinale și finale, care antrenează în arene cele mai bune echipe ale lumii.

Am aflat, de la cei în măsură s-o știe, că echipele noastre nu sînt — la toate ramurile de sport — tocmai cele mai bune din lume, dar nici chiar printre cele mai rele nu se numără. Firesc este, deci, ca și ele s-o ia din loc spre marile stadioane ale mapamondului. Cum eram dornic să aflu în ce fel își petrec sportivii noștri timpul liber cînd se găsesc pentru mai multe zile într-o capitală străină, un coleg, de la chiar acest ziar, mi-a dat cîteva amănunte, care mă fac să cred că nu toți sportivii simt farmecul voiajurilor pe care le întreprind. Fiindcă, cel puțin trei din membrii unei echipe aflate nu prea de mult la Leningrad, în loc să se ducă să vadă Ermitajul ori umblat năuci în căutarea unor magnetofoane. Alții, care erau la Paris, au preferat să joace cărți în odăile lor de hotel, decît să vadă Notre-Dame și malul stîng al sărăcăcioșilor Luteții mereu noi și captivante, nemaivorbind de Luvrul, care nu pare să le fi spus mare lucru. Cu toate că, în fața expozițiilor acestui muzeu al lumii, și-ar fi putut da seama cum un tablou sau o statuie servește la limpezirea gîndirii și cum gîndirea clară servește la a te folosi eficient de forțele tale, chiar și cele fizice ! M-au mirat mai puțin fotbaliștii acris, care, plecați să viziteze Schönbrunnul la Viena, au nimerit într-o grădină de vară din Hietzing : cei puțini au ascultat un schrammel autentic, care e o mică orchestră de țiteră și cîteva, cîntînd cu o inimitabilă poezie valsuri, polci și melodii de Lanner, Strauss și alții.

Firește, nu toți sportivii închid ochii și își astupă urechile la chemarea sirenelor frumuseții răsărite în calea acestor moderni Ulise. Cei mai mulți știu că gloria peluzei și-a arenelor e de scurtă durată, că amintirea trofeelor cucerite poate fi îmbogățită infinit prin amintirea celor văzute, trăite, îngurgitate cu întreaga ființă sensibilă și receptivă. Pentru aceștia, voiajurile făcute nu sînt numai edificatori sumptuoase, ci și lanterne care luminează intens drumul vieții. De fapt voiajurile sînt un fel de plasament, cu dobînzi pe care uneori de frizu le-ai încasa, ele sînt în toate cazurile foarte sigure și foarte mari. Cu condiția, bineînțeles, să știi să sacrifici micile tabieturi pentru nemăsuratele folosuri pe care le aduce experiența, cunoașterea, emoția noului. Cei ce nu se sinchisesc de ele nu au decît să dea foc pașapoartelor, deoarece nici ei, nici sportul nu se aleg cu mare lucru de pe urma nepăsării lor.

George SBÂRCEA

PICĂTURI

● În cadrul viitoarelor olimpiade interplanetare, tenismanii vor avea cel mai larg acces : dispun de propriile lor rachete.

● În viața de toate zilele, fondistul trebuie să atace numai probleme de fond.

● Vedetele sportive nu ies bine în poză, ci numai în caricatură.

● Ultima performanță a unui sportiv valoros se dovedește a fi mereu penultima.

● Uneori, a critica un sportiv este tot așa de inutil ca și a comenta un meci de fotbal la televizor.

● O echipă de fotbal nu trebuie să aibă, ci să dea goluri...

Dan MIHAILESCU
Brașov

NOI PREMIERE CINEMATOGRAFICE

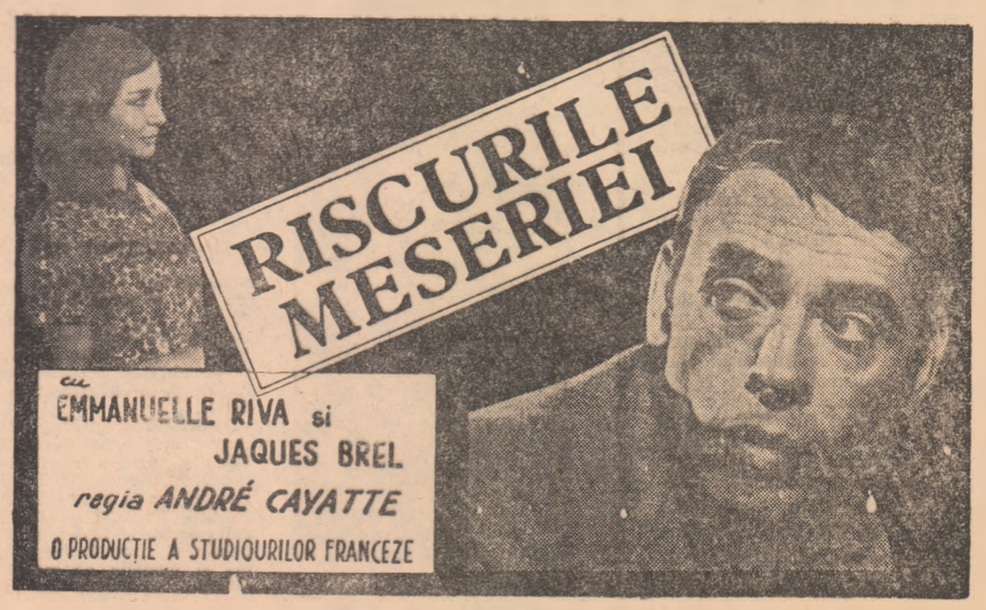

RĂSPUNDE Ion Poștaș

ANDREI PROCA, BRĂILA. Fotbalistul care a înscris cele mai multe goluri în meciurile de campionat este Titus Ozon : 157 de goluri. Urmează Constantin, cu 149 de goluri, Dridea cu 134 Dobay cu 125, Vaczi cu 124 etc.

NICOLAE PUSU, IAȘI. De ce nu-i dăm notă lui Dobrin ? După ieșirea reprobabilă pe care acesta a avut-o față de un redactor al ziarului nostru, care „îndrăznise" să-l noteze cu 7 în cronica meciului F.C. Argeș — Dinamo București, din turul campionatului actual, redacția a hotărît să nu mai analizeze jocul acestui fotbalist, lăsîndu-i să se autoaprecieze. Cînd vom fi siguri că Dobrin nu va mai reacționa în aceeași manieră, îi vom da din nou note, de la 1 la... 10, ca și celorlalți jucători.

MAGDA GHEORGHE, ORADEA. Mircea Sasu a jucat, o scurtă perioadă, și la U.T.A., în 1961. Înainte popasului său arădean, el fusese legitimat — cu siguranță că nu mai ții minte — la Dinamo București.

DAN PRECUP, BUCUREȘTI. Am reținut una dintre reflecțiile trimise : „Arbitrii se numesc „cavaleri ai fluierului" pentru că sînt... cavaleri cu echipa gazdă ? Asupra celorlalte, mai... reflectați !

UN GRUP DE SPORTIVI DIN OLTENIȚA. Viorica Viscopoleanu, Valeria Bufanu, Ileana Silai și Șerban Ciochină sînt accidentați sau în refacere de pe urma unor accidente mai vechi. Altfel, evident, ar fi participat la campionatele europene de atletism în sală.

C. NICULESCU, BUCUREȘTI. Nu este cazul să vă puneți atîtea întrebări și contraîntrebări : partida Dinamo Bacău — Progresul București a început cu o jumătate de oră mai devreme (la ora 15 și nu la 15.30), la rugămintea formației bucureștene (acceptată imediat de către echipa gazdă), care altfel ar fi trebuit să facă eforturi pentru a prinde aceleratul de 17.59.

I. MIRCEA, IAȘI. Să ascultăm ceea ce propuneți dv. : „O dată cu suspendarea unui fotbalist (pentru lovirea adversarului, injurii aduse arbitrului etc.), să se la dreptul echipei din care face parte jucătorul respectiv de a folosi alți jucători, înainte de a expira termenul suspendării". După cum înțeleg, dv. cereți ca în acest timp echipa în cauză să joace în 10 sau chiar în 9 sau 8 oameni, dacă are mai mulți jucători suspendați. Apreciez faptul că ați făcut această propunere, din dorința de a se întări disciplina pe terenurile noastre de fotbal. Evident, în fața unei asemenea eventualități, echipele ar privi cu mai multă grijă problema muncii educative. Mă gîndesc însă că, dacă ar fi puse în practică propunerile dv. în divizia C, unde se joacă „pe viață și pe moarte", am asista mai mult la... miuțe ! (Și asta în cazul cel mai bun !).

MIHAI AVASILOAIEI, PIATRA NEAMȚ. Bobby Charlton are altă vîrstă decît îi dau lumea și... chelia. El are 33 de ani. Neîmpliniți !

MIHAI PĂUN, SATUL CHIRAFTEI. 1) Scriitorul Radu Cosașu. 2) Antrenorul Constantin Teașcă nu activează, în momentul de față, nicăieri. Se afirmă însă că pregătește o surpriză, mai mare chiar decît aceea de a fi găsit doi ani la rînd la aceeași echipă !

UN GRUP DE STUDENȚI DIN TIMIȘOARA. Germano a făcut parte din lotul Portugaliei care a evoluat în turneul final al campionatului mondial de fotbal din Anglia. El n-a jucat însă în ultimele meciuri. Credeați că și-a rasă barba și nu l-ați recunoscut ?

I. POPISTAȘ, COMUNA BOZOVICI. Tînărul antrenor O. Dănilă merită, fără îndoială, calde felicitări pentru comportarea pe care a avut-o echipa sa, Minerul Anina, în Cupa României, unde a eliminat pe Politehnica Iași și n-a fost departe să repete figura și cu Steaua. I-am transmis, deci, și felicitările dv., fără însă a-i arăta și versurile pe care le-ați scris în acest scop. De ce să-și strice omul impresia ?

Ilustrații : N. CLAUDIU

CÎND AVIOANELE FAC SCHI...

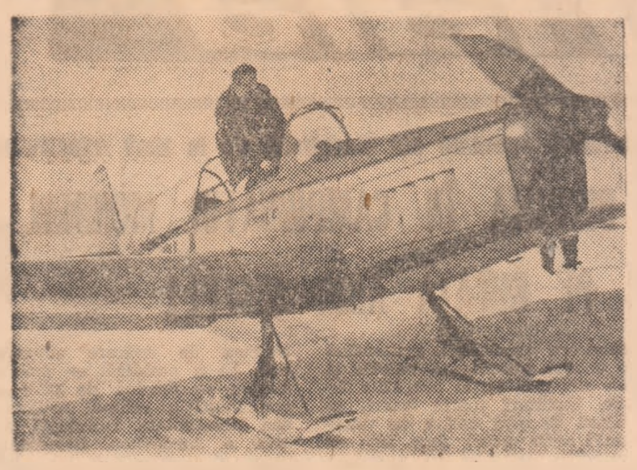

Pilotul Mihai Ionescu, comandantul Aeroclubului „Aurel Vlaicu", își pregătește decolarea... pe schiuri

Acum, pe Clinceni, este încă liniște. Coloratele parașute stau frumos la rastel, veselele planoare hibernează în hangar, uriașul covor de iarbă al pistei doarme și el învelit sub husa albă a zăpezii. Aceasta pînă către ora 10 dimineața, cînd mecanicii Aeroclubului deschid puternic ușile marelui garaj „avio" spre a scoate în aerul tare și rece al iernii Zlin-urile ușoare. „Încălzirea" se face pe loc, aviatorii își îmbracă în grabă scurtele îmblănite și cînd totul e gata sar în carlingă. Curioase, suplele aeromodele privesc cu înfrigurare prin geamul vitrinelor, dîndu-și (în necunoștință de cauză) părerea că pe o vreme atît de aprigă nu se poate zbura. Mucalit, un mini-elicopter le cîntă în strună, atrăgîndu-le atenția că aparatele care se pregătesc de zbor nici măcar nu au roți pentru a decola!

Micul „pirat" al aerului știe, însă, că neobositul Gheorghe Ardeleanu și ceilalți mecanici ai Aeroclubului au scos roțile spre a monta, sub aripile avioanelor, schiuri puternice. Alunecarea — saltul spre înălțimi — se face așadar, pe „Kästle aviatice"! Și pentru a dovedi acest lucru, pilotul Ștefan Calotă pornește grăbit spre... pîrtia de decolare. Alunecă ușor, prinde viteză și în minutul următor începe să la înălțime. Cerul este lăptos, altimetrul arată 600 m. Strălucitor de alb este și pămîntul acoperit cu zăpadă. Evoluția pe schiuri e spectaculoasă, ajută la menținerea antrenamentului. Din cînd în cînd, Ștefan Calotă — maestru al acrobației aeriene — trece în „slalom special" printre porțile nevăzute ale văzduhului. Apoi, de pe marea pîrtie a înălțimilor coboară atent spre sol. Zăpada scînteiază înșelătoare, sportivul însă apreciază rapid distanța și — cu precizia unui as în sărituri de la trambulină — aterizează ușor, cu schiurile avionului, pe zăpadă.

Se ridică după aceea în aer sportivii piloți Gheorghe Zavate, Mihai Ionescu, Gheorghe Lungu. Un Zlin-226 trece în viteză peste aeroclubul Clinceni, anticipînd frumusețea viitoarelor întreceri din vară. Pînă atunci, însă, exerciții zilnice pentru menținerea antrenamentului. Zboruri îndrăznețe pe schiuri, motivate de prezența atît de insistentă a acestei ierni.

Vasile TOFAN

In intimitate, cu Ileana Silai

N-o văzusem pe Ileana din noaptea aceea miraculoasă din toamna anului trecut, cînd prinsă în lupta furibundă cu secundele le-a supus, cucerind „argintul olimpic".

Am încercat s-o văd, zilele trecute, în casa ei de la Cluj. Cunoșteam, vag, adresa și căutam s-o descopăr pe etajele unui bloc masiv din strada Doja. Am găsit-o, undeva, la etajul al IV-lea, de altfel singurul apartament de la acest nivel: Ileana Silai.

Cîteva momente mai tîrziu, stăteam la o masă înaltă, sorbind din cafele. Îmi vorbea despre regimul unei „zile de activitate" și aprecia continuu că **„această unitate de timp n-ar trebui să aibă numai 24 de ceasuri, că este prea strîmtă pentru ceea ce vrem și trebuie să facem noi".**

O ascultam, preocupată fiind, în același timp, să realizez metamorfoza care mi se cerea: cum această ființă firavă și gingașă de lîngă mine, cu privirea calină și gesturi moi, uneori stîngace, poate dezvolta, în arenă, atîta curaj și fermitate, poate dărui, cu atîta generozitate, forță și energie.

— Mă trezesc, o dată cu soțul meu, la ora 6 — îmi spune ea. Îmi place, totdeauna, să-l conduc pînă la ieșire și să-l urez o zi plină. La 7,30 sînt pe unul din culoarele pistei. Iarna — mereu pe același culoar, pentru că nu poți curăța zăpada pe toate șase. Lucrez circa 3 ore, după care trebăluiesc puțin prin casă, iau masa, mă odihnesc. Apoi, de la ora 16, repet figura de dimineață. Și aceasta de 4 ori pe săptămînă. Seara, studiez. Mai ales cînd sesiunea de exa-mene (n.r. Ileana este studentă — la fără frecvență — în anul I al Institutului de Educație Fizică și Sport) se apropie vertiginos. Cînd timpul îmi permite — mai bine zis cînd programul competițional este mai relaxat — văd un film sau o piesă de teatru. Beletristica, din păcate, este un capitol deocamdată amînat.

Și-apoi, ca și cînd atunci s-ar fi descoperit, întreabă îngrijorată și puțin nemulțumită:

— Am un program stereotip și destul de sec, nu?

Puțin nemulțumită eram și eu, motivul fiind altul, bineînțeles. Voiam o sportivă în intimitate, iar cu Ileana nu reușisem să pătrund încă în aceste hotare. Nu aveam o idee preconcepută și nici nu intenționam — de dragul de a-mi colora reportajul — să scot din vicecampioana olimpică, o excelentă gospodină.

Mă interesa, însă, relația sportivă-soție, mamă, casnică (și, pe lîngă aceste roluri, sondam și elementul feminin în general, prețiosul și costisitor sub aspectul timpului).

— Ar fi o pură utopie — aprecia Ileana — să crezi că le poți realiza pe toate și, mai ales, la un nivel înalt. Și asta pentru că nu te poți dărui integral, în același timp, mai multor activități. Iar performanța, și mai ales, atletismul își solicită întreaga ființă. Soții și soțiile sportivilor trebuie să înțeleagă perfect acest lucru, pentru că altfel se nasc divergențe din care au de suferit și familiile și sportul. Și, pentru că sînt la acest capitol, aș vrea să subliniez cît de datoare îi sînt soțului meu, care a înțeles ce înseamnă performanța.

Iată, mi-am zis, un moment adecvat s-o întreb despre proiectele sale casnice.

— Vă gîndiți la copii, nu? — îmi preîntîmpină ea întrebarea. **Îi doresc nespus și sînt convinsă că fără ei o familie nu are nici bucuriile majore, și nici nucleul polarizant. Vor veni, cu siguranță. După München însă** — ne precizează medaliata de la Mexic.

Deci, în primă perspectivă, tot sportul. Încă un ciclu olimpic, încă o prezență la J.O., pe care, cu toții, o dorim prestigioasă și fără „extirările" care, în țara aztecilor, au privat-o pe Ileana de primul loc.

Elena ARGEȘEANU

Aznavour-maratonist!

Cine și-ar fi putut închipui? Figura ascetică, transfigurată de rictusuri, obișnuită cu recitalurile, cîntînd aspru „Esperanza", figura aceasta imitînd grimasele „omului-locomotivă"? Și, totuși, Charles Aznavour va interpreta rolul atletului Vendek (copie conformă a prestigiosului Emil Zatopek) în filmul „Jocurile" (The Games), pe care îl regizează englezul Michael Winner. Filmul va fi turnat în Australia, Italia, Anglia, Austria și Japonia (itinerar care reproduce aproximativ peregrinările celebrului atlet cehoslovac). Acțiunea filmului se va derula în timpul unei ipotetice ediții a Jocurilor Olimpice și va culmina cu proba de maraton. După cum se vede, pe ecran Aznavour nu va purta numele lui Zatopek, deși într-o convorbire cu fostul campion olimpic acesta i-a declarat actorului: „Sînt sigur că mă veți reprezenta mai bine decît aș fi putut-o face eu însumi".

În foto: Aznavour, la primele turnări, în fața Coliseumului din Roma.

REFLECȚII

O mie de combinații spectaculoase și de driblinguri savante nu fac cît un simplu șut la poartă.

Din păcate, toate porțile au bare.

Sînt meciuri întregi cînd jucătorul de rezervă nu joacă. Și dacă mai poartă și tricoul cu numărul 13, este greu să-l convingi că nu are... ghinion!

Majoritatea sporturilor cer să fii iute ca spiritul și nu... cu spiritul. Chestie de prepoziție.

O VIAȚĂ PETRECUTĂ LA COLȚUL RINGULUI

Se poate învăța care „nobila artă" din paginile unei cărți? Nu știu dacă slova cuiesată cu plumb te poate face să înțelegi perfect tainele unui sport, dar știu că mie mi-a folosit enorm o carte de box apărută într-o editură franceză, prin 1913. Lucrarea, scrisă de Robert Eudeline, managerul lui Eugen Criky, campion al lumii pe vremea aceea, m-a învățat cum să apăr (în oglindă) loviturile clasice, cum să-mi dezvolt mobilitatea. Eudeline, ca și filmele văzute prin 1927, cu Georges Carpentier în rolul unui boxer celebru, m-au convins definitiv asupra viitoarei mele cariere sportive. Aveam 11 ani și începusem să vizionez galele de la Arenele Romane. Admiram pe Costamagna, un boxer italian care colindase toată lumea și se pripășise pe la noi, ca și pe Ion Dîrlău al nostru. Azi așa, mîine așa, pînă cînd, printr-o întîmplare, am urcat scările ringului.

După cîteva săptămîni am început să frecventez sala Tîrul, unde se pregăteau numeroși sportivi de mare clasă pe vremea aceea. Aci l-am cunoscut pe actualul antrenor emerit la haltere, Ștefan Petrescu, pe luptătorul Jean Chirtop, supranumit „omul șarpe" (pentru că nimeni nu reușea să-l pună cu umerii la pămînt), pe gimnaștii Scurtu și Miron, pe boxerul Dumitru Teică și pe mulți alții. Am început antrenamentele sub îndrumarea maestrului Petre Alexandrescu, un virtuos al lecților la mănuși. După cîțiva ani, prin 1922, am plecat la Galați, unde am lucrat un timp într-un birou de export și import. După 12 ore de muncă, găseam resurse să practic și boxul, la clubul „Hagibor", al cărui antrenor am devenit la sfîrșitul anului 1922. La Galați am încrucișat mănușile, la 22 septembrie 1923, cu boxerul englez Jeffries Lington, într-un meci de 10 reprize. A fost primul meci din România pe o asemenea durată. Lington avea 72 kg, iar eu 61. L-am învins la puncte, datorită faptului că eram mult mai rapid în execuții.

În anul 1925 mi s-a propus să merg la Constanța, ca antrenor. În același an am cîștigat titlul de campion național la semimijlocie. Mă mîndream cu victorii asupra unor boxeri bine cotați pe vremea aceea, ca Umberto Lancia, Gheorghiu, Lărgeanu etc. Îmi intraseră fumurile în cap, dar „dușul" servit de Dumitru Teică, în 1926, m-a readus la realitate. Ardeam de nerăbdare să-l întîlnesc din nou, deoarece Teică era campion la toate categoriile. Mi s-a oferit din nou prilejul să încrucișez mănușile cu el, într-un meci de campionat. De data aceasta mă pregătisem foarte atent, așa că l-am bătut prin k.o. în repriza secundă. Cu toate intervențiile antrenorului său Frank Stevens, Teică n-a mai vrut în ruptul capului să lupte cu mine. Devenisem, deci, campion al României. Cartea de vizită mi-a deschis porțile ringurilor internaționale, așa că prin 1928, împreună cu prietenul meu Jim Călinescu, ne-am îmbarcat clandestin pe un vapor și am ajuns la Londra. Clandestin, deoarece pe atunci nu eram trimiși peste hotare pe banii statului, iar noi n-aveam bani.

NON COMBAT? AH, CE V-AȘ FACE EU, STIMAȚI ARBITRI!...

Nu voi povesti despre isprăvile mele în aceste capitole, întrucît consider că meciul carierei l-am disputat la București, cu francezul Emile Romerio. Acesta boxase de două ori pentru titlul european. Cu Pitt Hobin, deținătorul titlului, remizase, iar cînd Hobin a pierdut titlul în fața lui Bosio Mani, a făcut și cu acesta tot meci nul.

Sosind la București, Romerio s-a aflat chiar din prima clipă în centrul atenției. Organizatorul american James Dickson, care l-a însoțit la noi, nu-l slăbea o clipă din ochi. Meciul cu celebrul boxer francez punea un mare semn de întrebare asupra destinului meu pugilistic. Mă simțeam excelent, așa că n-am avut nici cea mai mică emoție cînd am urcat scările ringului. Mă bizuiam pe rezistența mea atletică, pe execuția rapidă a seriilor mele de lovituri. Eram o „mașină de pumni", cum obișnuia să-mi spună unchiul meu. L-am invitat pe Romerio la un schimb de lovituri. Vrînd să-i plasez o stîngă scurtă la față, ei a eschivat milimetric și m-a contrat cu un croșeu puternic în carotidă. Sîngele mi-a țîșnit din abundență pe nări.

Mulți se așteptau să mă enervez, dar n-am făcut-o. Însă în repriza a doua m-am postat imediat în fața francezului. Am schițat o lovitură cu stînga, la care Romerio a reacționat obișnuit — eschivă, dar și-a descoperit regiunea inimii. Atît așteptam. I-am plasat un upercut de dreapta, trimițîndu-l la podea. Arbitrul Stevens a început să-l numere. La „9" Romerio s-a ridicat cu greu, dar i-am expediat imediat un croșeu de stînga în maxilarul superior și din nou s-a prăbușit. După ce s-a sculat, a venit hotărît să mă... lichideze (ce energie, ce vitalitate avea acest băiat!), însă l-am primit cu un formidabil upercut de dreapta, care l-a aruncat pe spate. S-a sculat la „9", mîinile i se bălăbăneau în jos, iar eu îl așteptam să-i plasez lovitura decisivă. În acest moment a intervenit arbitrul, care nu știu ce voia să-mi spună. Romerio și-a revenit, eu am vrut să lovesc din nou, dar „directorul de luptă" m-a împiedicat, oprind meciul și dictînd o decizie de.. ce credeți? Non combat!

ANTRENOR

Din 1932 mă dedic meseriei de antrenor. La Macabi, la Herdan, la Facultatea de Drept, la clubul Dinamo. În 36 de ani de cînd sînt antrenor mi-au trecut „prin mînă" un mare număr de boxeri, cărora le-am șlefuit calitățile, orientîndu-i, cu predilecție, către scrima pugilistică. Printre aceștia, îmi face plăcere să-i reamintesc pe Toma Constantin, Dumitru și Constantin Gheorghiu, Titi Dumitrescu, Dumitru Ciobotaru, Ilie Dragnea și mulți alții. Numai de cînd activez la clubul Dinamo am reușit să „scot" 72 de campioni naționali, 24 maeștri ai sportului și să formez 12 antrenori tineri, activitate ce mi-a fost răsplătită cu înalta distincție de antrenor emerit.

Pot spune cu conștiința împăcată că mi-am făcut datoria față de boxul românesc. Voi lăsa „colțul" ringului altora, mai tineri. Dar fiți convinși că Nour nu va sta departe de sala de box. Mi-am propus să-i ajut pe colegii mai tineri, de la Dinamo, să-mi aduc în continuare contribuția la progresul sportului căruia i-am dedicat o viață întreagă.

Constantin NOUR
antrenor emerit

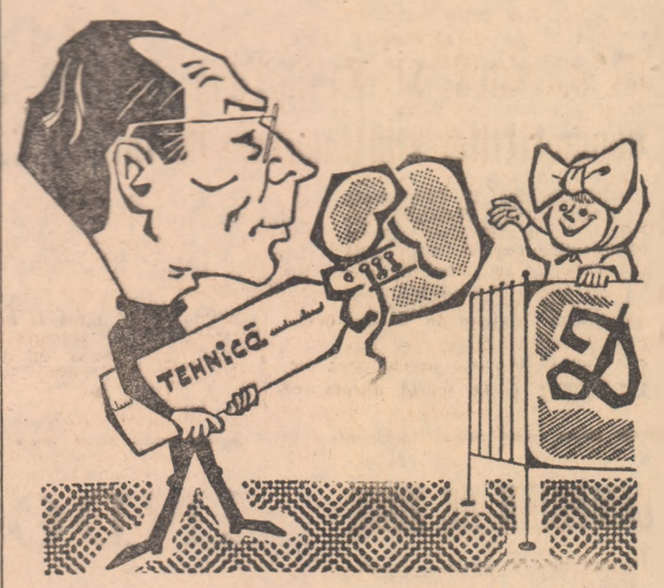

CONSTANTIN NOUR
văzut de CLENCIU

Madison Square Garden

în casă nouă

Cea mai celebră sală din S.U.A., Madison Square Garden, cu o vechime de 94 de ani, a fost demolată și... mutată în cartierul Manhattan, în inima orașului-mamut New York. Este o clădire complexă, deservind toate ramurile industriei de spectacole, iar construcția ei a costat 140 de milioane de dolari.

În subsolul clădirii, sub două nivele de garaje, a găsit loc un tronson al marei gări new-yorkeze, Pennsylvania. La nivelul străzii se află mai multe săli, printre care și o popicărie cu 48 de piste. Sala principală poate cuprinde 20 500 de spectatori. Aici au loc, de multe ori, și cîte 3 manifestații sportive în aceeași zi: după amiază un concurs de altetism, spre seară meciuri de hochei, iar după aceea o gală de box.

În clădire se pot desfășura, în același timp, 7 spectacole complet diferite.

KILIMANDJARO

Kilimandjaro, uimitoare plăsmuire a naturii, care leagă arșița pămînturilor din apropierea Ecuatorului cu frigul zăpezilor eterne, de la 5 895 de metri înălțime. Acest gigant al pămîntului african a fost escaladat de șapte alpiniști orbi, care au avut îndrăzneala și tăria să lupte împotriva unui uriaș pe care nu-l vedeau.

Băștinașii de pe pămîntul Africii au dovedit că OMUL se poate depăși în îndeminare, hotărîre, tenacitate, în lupta împotriva adversităților și poate ieși biruitor.

Infirmitatea nu i-a făcut să se deosebească întru nimic de oamenii cărora natura nu le-a refuzat nimic, iar educația le-a dat și integritate morală.

Izbînda de pe Kilimandjaro îmi pare, acum, un simbol al tuturor greutăților învinse, al minunatei puteri de adaptare a omului și o sinteză a tuturor calităților morale, necesare pentru dominarea oricăror împotriviri.

prof. Mioara MORȚUN

MODERN ȘI CLASIC

Nu știu dacă a fost întocmită o statistică. Nu cunosc să se fi efectuat un sondaj asupra preferințelor între muzica populară și cea simfonică. Dar, în ciuda absenței unor statistici sau sondaje de opinie publică, avem certitudinea că nu ne înșelăm dacă afirmăm că pe oricare meridian și la orice latitudine a globului muzica populară va găsi un număr mult mai mare de ascultători decît un concert de Johann Sebastian Bach sau o sonată de Mozart.

Sîntem conștienți că după lecturarea acestui paragraf, dumneata cititorule te vei întreba dacă avem intenția de a aborda o cronică muzicală în Sportul. În această privință putem să te asigurăm că nu avem intenția de a o face, iar rîndurile de mai sus și gîndul pe care îl includ ne-au fost sugerate de recentele campionate mondiale de patinaj artistic și mai precis de rezultatul consemnat pe fișele de concurs la încheierea probei de perechi.

La prima vedere am putea fi tentați să conchidem că acest celebru cuplu — Belousova-Protopopov — a trebuit în acest an să se închine în fața tinereții, că, probabil, componenții lui n-au găsit resursele necesare spre a abandona activitatea competițională, că neîndurătorul Cronos le-a șoptit că a sunat — și pentru ei — ora cînd marile performanțe nu mai pot fi realizate.

Urmărind, însă, prin binevoitorul intermediu al televiziunii demonstrația făcută de Ludmila și Oleg în ultima reuniune a „mondialelor" de la Colorado Springs ne-am putut da seama că hotărîrea lor (cel puțin la ora actuală valabilă) de a nu se retrage pînă la Olimpiada de la Sapporo, este deplin întemeiată. Și credem în aceasta, pentru că evoluția lor, chiar dacă nu a primit notări de natură a-i încorona încă o dată cu laurii învingătorilor a fost o demonstrație de valoare incontestabilă, o demonstrație care a emoționat pe toți cei ce au asistat la ea, fie în tribunele de la Colorado Springs, fie în fața televizorului. Sincronizarea mișcărilor, simțul muzical și fantezia lor, în fond, țin de clasic. Dar, clasicul nu este ceea ce contemporaneitatea prețuiește cel mai mult. Mersul înainte pe toate planurile modifică gusturile. În acest sens, socotim că este suficient să amintim că la Comedia franceză, un spectacol cu o piesă clasică, fie că este vorba de una a lui Molière sau Racine, va aduce mai puțini spectatori decît una modernă, decît „Setea și Foamea" a lui Eugen Ionescu. Dar oare acest fapt, determină pe cineva să conteste valoarea primilor, să-i elimine de pe poziția pe care au fost situați de secole?

Sau, poate, s-ar gîndi cineva să ceară marilor teatre să excludă clasicii din repertoriu?

În fond, ceea ce vrem să subliniem este că Belousova și Protopopov sînt încă utili, foarte utili disciplinei patinajului artistic, căci, în fond, tineretul nu va putea avea o educație completă numai cu twist și bossanowa, ci că el simte nevoie și de muzica lui Bach și Beethoven, că pe lîngă Bekett și Ionescu el are nevoie și de Corneille și Racine. Iar pentru a ajunge la virtuozitate, cunoașterea clasicismului este absolut necesară.

Niki Mihail BURILEANU

LAVODERM

emulsie alcoolică pentru curățirea mîinilor de impurități (uleiuri, unsori, vopsea proaspătă, rugină etc.). Practic, înlocuind excelent săpunul, apa și prosopul. Utilizabil în orice loc și în orice condiții, curăță mîinile în maximum 2 minute.

LAVODERM

de vînzare la magazinele O.C.L. din țară, în tuburi a 60 gr conținut net.

LAVODERM

produs al întreprinderii „METALOCHIM" — Brașov.

AUTOMOBILIȘTI!

Reparații auto de orice gen și la toate tipurile de autoturisme execută ireproșabil, cu personal de înaltă calificare specializat la firmele furnizoare din străinătate

COOPERATIVA „AUTOMECANICA" PRIN UNITĂȚILE SALE:

Nr. 4 din șos. Giurgiului nr. 178, tel. 23.94.66
Nr. 6 din str. Buzești nr. 78, tel. 15.18.56
Nr. 8 din bd. Aerogării nr. 38, tel. 32.16.21
Nr. 10 din bd. N. Titulescu nr. 96, tel. 17.57.33
Nr. 16 din șos. Bereeni nr. 7, tel. 23.44.82
Nr. 19 din cal. Floreasca nr. 234, tel. 33.43.52
Nr. 21 din str. Vasile Tei nr. 10, tel. 11.40.61
Nr. 22 din str. Berzei nr. 94, tel. 14.98.76
Nr. 34 din cal. Dorobanți nr. 85, tel. 12.25.06

PENTRU LUCRĂRI DE SPECIALITATE CA:

— rectificări arbori cotiți
— reconditionări amortizoare cilindri receptori și pompe centrale ambreiaj
— confecții garnituri chiulase
— alezaje cilindri
— confecționări pistoane și segmenți

adresați-vă în calea Rahovei nr. 11—13 telefon 15.02.13

în str. Iecanei nr. 107 telefon 12.20.43

— recondiționări ambielaje

în str. Căuzași nr. 1 telefon 22.05.81

în str. Iecanei nr. 10 telefon 12.20.43

— recondiționări și confecții de arbori lamelare și spirale
— sudură blocuri motor și alte piese din fontă și aluminiu

în șos. Bereeni nr. 7 telefon 23.44.83

ALBUM MONTAN

Pentru cabanierul RUDI BINDER muntele este nu numai o profesie, ci și o pasiune. Pe care și-a dezvăluit-o cățărindu-se — ca alpinist — pe piscuri neumblate, sau înregistrînd pe peliculă frumusețile peisajului mirific în mijlocul căruia trăiește și muncește.

Reproducem din albumul său două imagini surprinse la cabana „Simbăta", din masivul Făgăraș, cu precizarea foarte spirituală a autorului cum că ea poate fi vizitată în... orice zi.

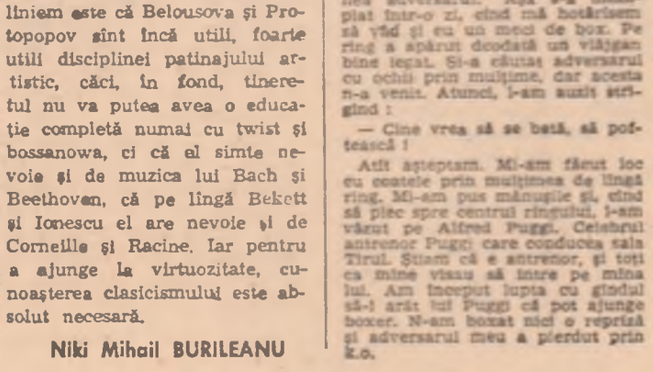

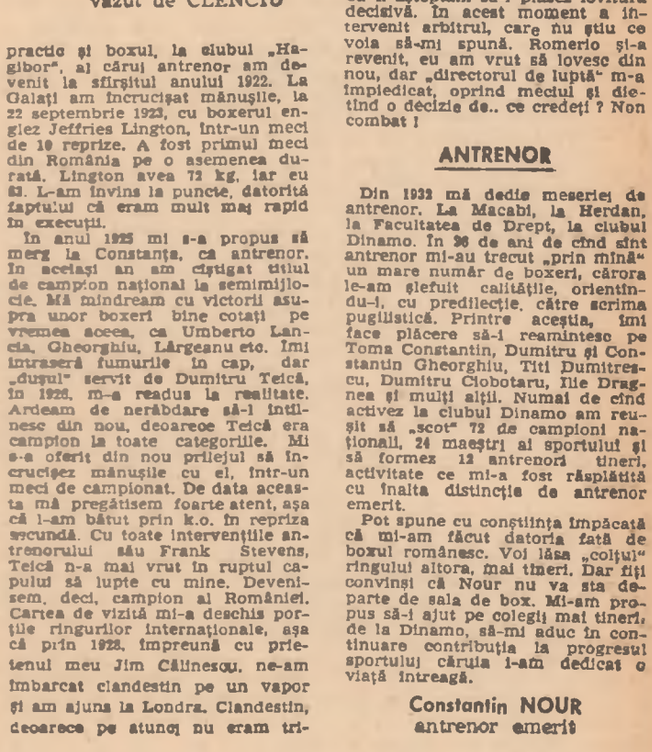

Actualitatea internațională

ȚARA GALILOR — FRANȚA 8-8

ÎN TURNEUL CELOR 5 NAȚIUNI

PARIS, 22. — Pe stadionul Colombes din Paris s-a disputat penultimul joc din cadrul competiției de rugby „Turneul celor cinci națiuni" : Franța—Țara Galilor. Rugbyștii galezi au condus la pauză cu 8—0 dar, în repriza a doua, gazdele au reușit să egaleze : 8—8.

Record mondial la 200 m bras

în bazinul de la Minsk

MOSCOVA 22 *(Agerpres)*. — În ziua a 3-a a concursului de natație de la Minsk, Viktor Șarîghin a stabilit un nou record al U.R.S.S. la 200 m fluture cu 2:09,0. Cu un nou record al U.R.S.S. s-a încheiat și proba masculină de 200 m mixt : Vladimir Kravcenko 2:14,9.

Alte rezultate. — 200 m liber (f) : Angela Coughlan (Canada) 2:17,6 ; 200 m liber (m) : Leonid Ilicev (U.R.S.S.) 1:59,5 ; 200 m spate (m) : Leonid Dobroskokin (U.R.S.S.) 2:13,3.

Un rezultat excelent a reușit N. Pankin în proba de 200 m bras — 2:26,5, ceea ce constituie un nou record mondial. Vechiul record aparținea lui Kosinski (U.R.S.S.) — 2:27,4.

JIRI RASKA — 164 m !

BELGRAD 22 (Agerpres). — Primul concurs desfășurat pe noua trambulină gigant de la Planica (Iugoslavia) a fost câștigat de norvegianul Bjorn Wirkola, cu 181 puncte (135 m, 156 m, 134 m) urmează : J. Raska (Cehoslovacia) 180,5 p (148 m, 130 m, 146 m) și L. Grini (Norvegia) 174 p (146 m, 114 m, 117 m). După încheierea concursului, Jiri Raska a ameliorat recordul mondial stabilit cu o zi mai înainte de Wirkola, sărind 164 m !

Dinamo Moscova—Rapid 3-2

în C.C.E. la volei feminin

MOSCOVA, 22. În cadrul competiției de volei feminin „Cupa campionilor europeni" formația Dinamo Moscova a învins destul de greu, la capătul unui meci extrem de disputat, echipa Rapid București cu 3—2 (8—15, 15—9, 13—15, 15—6, 15—8).

Returul va avea loc la București, la 29 martie.

Josef Golonka, căpitanul echipei cehoslovace de hochei, face o săritură pe gheață de toată frumusețea, salutînd primul gol, marcat de coechipierul său Jan Suchy, în meciul de vineri seara cu reprezentativa sovietică. În stînga, arbitrul canadian Marce Vaillancourt îl privește uimit. Din acest moment, campionatul mondial de hochei 1969 ia un nou start !

Telefoto : A.P.—Agerpres

INSTANTANEUL SĂPTĂMÎNII

GOL !... GOL !... GOL !..., *Josef Golonka, căpitanul echipei cehoslovace de hochei, face o săritură pe gheață de toată frumusețea, salutînd primul gol, marcat de coechipierul său Jan Suchy, în meciul de vineri seara cu reprezentativa sovietică. În stînga, arbitrul canadian Marce Vaillancourt îl privește uimit. Din acest moment, campionatul mondial de hochei 1969 ia un nou start !*

Telefoto : A.P.—Agerpres

LA ST. PETERSBURG (FLORIDA)

SEMIFINALĂ ASHE-FRANULOVICI

NEW YORK 22 (Agerpres). — În semifinalele probei de simplu bărbați ale turneului internațional de tenis de la St. Petersburg (Florida) se vor întîlni americanul Arthur Ashe cu iugoslavul Zeliko Franulovici și chilianul Jaime Fillol cu brazilianul Mandarino. În sferturile de finală Ashe l-a eliminat pe australianul Ruffels (6—3, 6—2), în timp ce Franulovici l-a învins cu 6—4, 6—2 pe vest-germanul Plotz.

Corespondență specială din Stockholm de la Karl ANDERSSON

DUPĂ 15 JOCURI, DISPUTA ÎN CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI PE GHEAȚĂ ABIA ÎNCEPE !

Cu un an în urmă, la Grenoble, iar mai înainte la Viena, Ljubljana și Tampere, în seara cînd în campionatul mondial de hochei pe gheață se consumau partidele unui cuplaj cum a fost cel de vineri seara de la „Johanessov", ziariștii, comentatorii, turiștii și toți cealalți care trăiseră cu intensitate momentele frumoase ale unei asemenea competiții se pregăteau, cu regret de plecare. Acum însă — și asta este partea cea mai interesantă a noii formule de disputare a campionatului mondial — nu numai că nimeni nu se grăbește spre Gara Centrală a orașului sau spre aeroportul Arlanda dar, în plus, toată lumea este gata să urmărească în continuare disputa, care, în urma ultimelor rezultate, este la fel de deschisă ca și la început.

De fapt, ca să fiu cît mai precis, față de ziua inaugurală a întrecerii s-a realizat o singură clarificare și anume că în loc de patru pretendente la titlu, în această pasionantă cursă au rămas doar trei reprezentative : *Uniunea Sovietică, Suedia* și *Cehoslovacia*. Aceasta, deoarece canadienii, prezentînd o echipă neomogenă valoric și cu atît mai puțin pregătită fizic, (jucători foarte tineri, alături de alții destul de vîrstnici) n-au putut face față aprigelor încleștări din partidele cheie.

Dar, absența din cursa pentru titlu a elevilor antrenorului Jack McLeod nu scade cu nimic din frumusețea luptei pentru primul loc, în care rămîn angajate, așa cum spuneam, trei puternice selecționate. Spectacolul promite în continuare valențe deosebite pentru că aceste trei reprezentative au manifestat de la un joc la altul preocupări tactice noi și surprinzătoare, capacități fizice cu suișuri și... prăbușiri senzaționale, avînd exprimări tehnice de nebănuit pentru hocheiștii amatori. De pildă, a surprins, maniera de „start-șoc" folosită de jucătorii sovietici în partida cu Canada, recomandabilă în fața unui adversar mai slab, modul excelent în care au acționat hocheiștii cehoslovaci în partida lor cu selecționata U.R.S.S. cînd au împins „forcecheking"-ul (uimitor !) pînă în treimea de apărare adversă, ceea ce a paralizat — pur și simplu — mașina de pase și combinații a echipei sovietice sau neașteptata rezistență fizică a suedezilor, nescontată chiar și pentru noi, care bănuiam că știm foarte bine resursele echipei reprezentative. Am asistat, de asemenea, în această primă parte a campionatului mondial la evoluții individuale de mare clasă, însemnînd în carnetul meu numele unor jucători cu o extraordinară îndemînare tehnică. Să-i numesc, cu satisfacția că nu va trebui să așteptăm încă un an pentru a-i urmări din nou : Firsov, Harlamov, Starșinov (U.R.S.S.), Sterner, L. G. Nilsson, Arne Karlson, Svedberg (Suedia), Nedomansky, Suchy, Mahac, Cerny, Golonka (Cehoslovacia).

Ce va fi în retur ? Nu fac pronosticuri ! O îndelungă activitate de cronicar de hochei m-a învățat că în acest sport abținerea este mama înțelepciunii... Deci, să vă comunic rezultatul meciului care a consemnat încheierea primei părți a disputei : Finlanda—S.U.A. 4—3 (1—1, 1—0, 2—2) și clasamentul la jumătatea drumului spre titlu :

1. Uniunea Sovietică	5	4	0	1	34- 8	8
2. Suedia	5	4	0	1	23-10	8
3. Cehoslovacia	5	4	0	1	23-10	8
4. Canada	5	2	0	3	13-19	4
5. Finlanda	5	1	0	4	13-27	2
6. Statele Unite	5	0	0	5	10-42	0

Duminică sînt programate primele jocuri din retur : U.R.S.S. — S.U.A., Cehoslovacia — Canada și Suedia — Finlanda.

ZIG-ZAG FOTBALISTIC

FAȚETI CUNOȘTINȚĂ CU JOHAN CRUYFF

La ora actuală, Johan Cruyff, celebrul înaintaș de la Ajax, este considerat unul dintre cei mai buni fotbaliști ai continentului. În 1967 și 1968 el a fost desemnat cel mai bun fotbalist olandez și nu este exclus să candideze cu mari șanse la titlul de „Monsieur Football—1969".

Johan Cruyff, fiul unui muncitor din Amsterdam, a început să joace fotbal la 6 ani. La 15 ani ajunge la Ajax și peste doi ani devine titular al primei echipe. Calitățile sale ? O excelentă protejare a balonului, viteză derutantă, șut cu ambele picioare, joc cu capul, un foarte bun plasament și un deosebit simț al porții. Se poate spune, deci, că la cei 22 de ani ai săi (încă neîmpliniți) Johan Cruyff este un fotbalist complet.

VALERI VORONIN REDIVIVUS

V-ați întrebat, desigur, ce se întîmplă cu celebrul fotbalist sovietic Valeri Voronin, de ce nu mai joacă ? A abandonat, oare, fotbalul ?

Acum vă putem informa că, nu peste mult timp, Valeri Voronin va apare din nou în formația sa, Torpedo Moscova, și poate chiar în echipa reprezentativă. După accidentul de automobil pe care l-a suferit în urmă cu aproape doi ani, Valeri era pe punctul de a spune adio fotbalului. Recent, însă el și-a reluat antrenamentele și se speră că o dată cu începerea noului sezon va fi din nou apt de joc.

UN CLASAMENT AL... ANTRENORILOR

Am anunțat recent că noul selecționer al echipei Franței este Georges Boulogne, cel de al 6-lea antrenor al naționalei franceze din ultimii nouă ani. Nici unul din aceștia nu a avut un bilanț pozitiv, și, ca urmare, a fost schimbat ! Iată, de altfel, pe antrenorii care s-au succedat pînă acum și palmaresele echipei Franței în perioadele în care a fost pregătită de fiecare din aceștia :

1960—64	Verriest	24	4	6	14
1964—66	Guerin	15	5	4	6
1966	Snella-Aribas	4	2	0	2
1967	Fontaine	2	0	0	2
1967—68	Dugauguez	9	3	3	4

Acum, Georges Boulogne a debutat în mod nefericit la Londra : 0—5 cu Anglia ! Cît timp va mai sta în fruntea reprezentativei de fotbal a Franței ? Nu știe nici el !

CUPA MONDIALĂ LA SCHI

ELVEȚIANUL GIOVANOLLI A CÎȘTIGAT SLALOMUL URIAȘ

La Waterville Valley (S.U.A.) s-a disputat proba masculină de slalom uriaș pentru „Cupa mondială" la schi. Victoria a revenit elvețianului D. Giovanolli în 2:36,72. L-au urmat : 2. K. Schranz (Austria) — 2:36,90 ; 3. J. Tischauser (Elveția) — 2:37,73 ; 4. A. Penz (Franța) — 2:38,02 ; 5. J. N. Augert (Franța) — 2:38,12.

În urma acestor rezultate, Austria conduce cu 1110 p în „Cupa Națiunilor" urmată de Franța (1025 p), S.U.A. (515 p), Elveția (421 p).

LA 3 APRILIE

F. C. KÖLN ȘI BARCELONA DESCHID SERIA SEMIFINALELOR competițiilor continentale de fotbal : C.C.E. și Cupa cupelor

BRUXELLES 22 *(Agerpres)*. — Reprezentanții cluburilor calificate în semifinalele „Cupei campionilor europeni" și „Cupei cupelor" la fotbal au căzut de acord în principiu asupra datelor de desfășurare ale meciurilor respective. Pentru meciul Milan-Manchester United, din cadrul „Cupei campionilor europeni", au fost propuse datele de 23 aprilie (tur) și 30 aprilie (retur), iar partida dintre Ajax Amsterdam și Spartak Trnava ar urma să se desfășoare la 13 aprilie, în nocturnă, la Amsterdam (turul) și la 24 aprilie la Trnava (returul).

În „Cupa cupelor" au fost propuse următoarele date : F. C. Köln-Barcelona (turul la 3 aprilie, returul nefixat) și Dunfermline-Slovan Bratislava (turul la 9 aprilie, returul la 7 mai).

Au fost desemnați și arbitrii care vor conduce aceste jocuri : Krnavek (Cehoslovacia) și Machin (Franța) la Milan-Manchester ; Finney (Anglia) și Marchail (Austria) la Ajax-Trnava ; Callaghan (Irlanda) și Sbardella (Italia) la Köln-Barcelona și Tschenscer (R. F. a Germaniei) cu Horvat (Iugoslavia) la Dunfermline-Slovan.

AU FOST DESEMNAȚI CAMPIONII DE ZONE

(Urmare din pag. 1)

Preda (Constanța) b.p. Aioanei (Or. Gh. Gheorghiu-Dej) ; grea : Dascălu (București) k.o. I Enache (Săvinești).

BRAȘOV, 22 (prin telefon). Semimuscă : V. Drăgan (București) b.p. I. Chiricheș ; muscă : A. Cojan (Bacău) b.p. V. Rădulescu (Plopeni) ; cocoș : V. Ivanovici (Bc) b.p. I. Bărbosu (Brașov) ; pană : Gh. Pușcaș (B) b.p. A. Mocanu (Bv) ; semiușoară : M. Goanță (Craiova) b.p. D. Șerban (Cîmpina) ; ușoară : M. Dumitrescu (B) b.p. Gh. Cărăușu (Plopeni) ; semimijlocie : C. Mihai (Plopeni) b.p. V. Tîrb (Arad) ; mijlocie ușoară : N. Nicolae (B) b.p. I. Căian (Sibiu) ; mijlocie : I. Petrea (Bv) b.p. T. Ivan (B) ; semigrea : Gh. Dumitrescu (Plopeni) b.p. P. Cojocaru (B) ; grea : A. Prohor (Sibiu) b.p. I. Sănătescu (Craiova).

TIMIȘOARA, 22 (prin telefon). *Semimuscă :* M. Lumizeanu (Buc) b.p. I. Nica (Ord) ; *muscă :* St. Constantin (B) b.p. Gh. Paraschiv (B) ; *cocoș :* A. Dumitrescu (B) b.p. Fl. Lucaci (Ord) ; *pană :* Ov. Gorea (B) b.p. N. Constantin (Cv) ; *semiușoară :* C. Negoiescu (B) b.p. V. Așteleanu (Tmș) ; *ușoară :* P. Prună (Cj) b.p. M Budu (B) ; *semimijlocie :* I. Hodoșan (B) k.o. I Il. Coș (Tmș) ; *mijlocie mică :* Al. Matius (B. Mare) b. desc. I T. Nicolae (B) ; *mijlocie :* Al. Năstac (B) b.p. Al. Frei (B. Mare) ; *semigrea :* L. Gavrilă (B) b. desc. II Fl. Burtic (Ord) ; *grea :* G. Schubert (Tmș) b.ab. I El. Samu (Ord).

CRAIOVA, 22 (prin telefon). Semimuscă : P. Ganea (București) b.p. C. Momoiu (Brăila) ; muscă : M. Dumitru (Dolj) b.p. P. Iuga (B) ; cocoș : P. Ogica (Dj) b.p. St. Molnar (Timișoara) ; pană : C. Crudu (B) b.p. I. Sobotniciuc (Dj) ; semiușoară : I. Costin (Tmș) b.p. T. Miron (B) ; ușoară : A. Zeibel (Br) b.p. N. Deicu (Br) ; semimijlocie : C. Ghiță (B) b.p. Ch. Marcu (Br) ; mijlocie ușoară : I. Pițu (Constanța) învinge prin neprezentare V. Bute (Galați) ; mijlocie : V. Tecuceanu (B) b.p. C. Constantinescu (Dj) ; semigrea : P. Pîrvu (B) b.p. P. Cîmpeanu (B) ; grea : S. Panduru (Dj) b.ab. II M. Florea (Br).

GALAȚI, 22 (prin telefon). Semimuscă : F. Momoiu (Galați) b.p. I. Cuculea (Ilfov) ; muscă : I. Pop (Arad) b.p. I. Pop (Gl) ; cocoș : Gh. Moraru (Gl) b.p. D. Cănilă (Iași) ; pană : Gh. Drugă (Bv) b.p. Gh. Tănase (Gl) ; semiușoară : S. Constandache (Gl) b.p. I. Marin (Tulcea) ; ușoară : Gh. Ene (București) k.o. II C. Rotaru (Ploiești) ; semimijlocie : C. Vasiliu (Gl) b.p. C. Melinte (Iași) ; mijlocie ușoară : E. Constantinescu (Craiova) b.p. N. Petruț (Gl) ; mijlocie : C. Colceiaru (Or. Gh. Gheorghiu-Dej) b.p. V. Ciurariu (Iași) ; semigrea : N. Măciță (Gl) b.p. D. Gălmaru (Oradea) ; grea : A. Iancu (Cîmpulung Muscel) b.p. Tr. Circiorap (Gl).

CLUJ, 22 (prin telefon). — Semimuscă : Gh. Cristea (Din. Buc.) b.p. S. Larăr (A.S.A. Tg. Mureș) ; muscă : D. Dănilescu (Din. Buc.) b.p. Iosif Horja (Voința Cluj) ; cocoș : Oct. Aderca (Voința Cluj) bate descalificare p. 3 M. Zimbreșteanu (Constructorul Hunedoara) ; pană : O. Amărăscaiei (A.S.A. Tg. Mureș) b.p. M. Dumitrașcu (Farul Constanța) ; semiușoară : Simion Aurel (Mușcelul C. Lung) b.p. N. Todorel (A.S.A. Tg. Mureș) ; ușoară : Mathe Ladislau (Voința Cluj) b.p. Crețu Gligor (Minerul Lupeni) ; semimijlocie : Voicilă Ion (A.S.A. Tg. Mureș) b.ab. 2 Petru Moraru (Minerul Lupeni) ; mijlocie mică : C. Cocîrlea (Voința Brăila) b.p. Enciu Nicolae (Metalul Buc.) ; mijlocie : Olteanu Ion (Din. Buc.) b.p. Tarpai Alexandru (C.S.M. Cluj) ; semigrea : Schiopu Sever (Electroputere Craiova) b.p. St. Laslofi (A.S.A. Cluj).

INDOOR '69

SLĂNIC, 22 *(prin telefon, de la trimisul nostru)*. Au luat sfîrșit întrecerile campionatelor naționale de micromodele. Ultimul lift a scos din frumoasa mină Slănic—Prahova neobosita echipă a arbitrilor. La ieșirea din acest „șut" competițional, minerii care urmăriseră îndeaproape concursul au întrebat — conform obiceiului împămîntenit — dacă „schimbul" a lucrat cu spor, dacă rezultatele sînt la înălțime. Răspunsul a fost afirmativ, subliniindu-se că unii tineri și-au îndeplinit norma de... maestru al sportului, mulți dintre participanți depășind-o chiar. Într-adevăr, sportivii categoriei indoor au evoluat la... înălțime, obținînd rezultate remarcabile. Este un pas înainte — cum afirma antrenorul federal de specialitate, George Crăiniceanu — spre lauda micromodeliștilor care, în mîgîlosaele lor ore de pregătire a performanțelor, au acumulat cunoștințe de aerodinamică, înțelegerea profundă a tehnologiei, acuitatea vizuală, apoi perseverența, voința, puterea de selecție a evenimentelor remarcate la zborurile prototipului, apoi varianta a doua îmbunătățită...

Și acum rezultatele tehnice : *seniori :* 1. OTTO HINTZ (Voința Tg. Mureș) 46:02 — campion național ; 2. *Mihai Teut* (Voința Tg. Mureș) 45:21 ; 3. *Nicolae Berman* (Oțelul Galați) 44:38 ; 4. *Petre Flores* (Oțelul Galați) 42:57 ; 5. *Francisc Bölöny* (Voința Tg. Mureș) 42:03 ; *juniori :* 1. AUREL POPA (Voința Tg. Mureș) 46:16 — campion național ; 2. *Eugen Holter* (Crivăța Roșie Buc.) 44:03 ; 3. *Vasile Nicoară* (Voința Tg. Mureș) 33:01. *Echipe :* 1. VOINȚA TG. MUREȘ (Otto Hintz, Mihai Teut, Aurel Popa) 137:39 — campioană națională, 2. Crivăța Roșie Buc. 119:34 ; 3. Oțelul Galați 119:27.

Duminică, sălile Slănic va găzdui primele întreceri ale campionatelor internaționale de aeromodelism *indoor'69*. Participă echipe reprezentative de micromodele din Cehoslovacia, Ungaria, Italia, Iugoslavia și România.

T. VASILE

Dinamo București—virtuală campioană masculină de baschet

DINAMO—I.C.H.F. 96—75 (50—33). O dată cu fluierul final, dinamoviștii bucureșteni au devenit virtuali campioni, turneul final nemaiputînd oferi altei echipe ocazia de a cuceri titlul. În cursul desfășurării jocului ei au arătat ceva mai puțină ardoare decît era de așteptat, poate și fiindcă învinșii nu le-au pus mari probleme. De altfel, formația învingătorilor (din care a absentat Diaconescu — accidentat), a redemonstrat : 1) că decalajul valoric dintre jucătorii de bază și coechipierii lor riscă să devină acută, mai ales pe plan internațional și 2) că lipsa de miză reduce substanțial eficacitatea în atac și atenția în apărare. Desigur, asta nu înseamnă că meciul n-a beneficiat de momente frumoase tehnic și tactic, la care cel mai mult au contribuit Albu, Novac, Visner, Cernea și Dragomirescu de la Dinamo, Niculescu, Cîmpeanu și Bulat de la I.C.H.F. Corect, deși cu mici scăpări datorate neatenției, arbitrajul cuplului Al. Dănilă-M. Rizea. **(g.r.-ș.).**

Alte rezultate înregistrate în sala Dinamo : RAPID II — OLIMPIA (feminin divizia B) 45—52 (23—21) ; STEAUA — I.E.F.S. (masculin divizia A) 89—66 (46—22).

POLITEHNICA BUCUREȘTI—VOINȚA BRAȘOV (feminin divizia A) 69—37 (40—17). Meciul, disputat în sala Constructorul, a plăcut publicului spectator, datorită numeroaselor faze frumoase de joc, reușite de ambele echipe. Studentele, apărîndu-și onorabil prestigiul de campioane, au fost evident mai bune, atît sub panou, cît și în aruncările de la semidistanță, cucerind victoria clar. Cele mai bune realizatoare au fost Ciocan (18), Vogel-Savu (12), Dumitrescu (11) și Diaconescu (11) de la Politehnica, respectiv Petric (11) și Simon (10) de la Voința. Trebuie menționat, totuși, că jocul brașovencelor a fost sub așteptări. Poate că absența antrenorului Gh. Roșu din ultima vreme de la pregătire să-și fi spus cuvîntul. Au arbitrat cu scăpări V. Bordeianu și I. Șerbănescu

OCTAVIAN GUȚU-coresp.

CONSTRUCTORUL—PROGRESUL 27—29 (6—7)! Simpla citire a scorului e de natură să ilustreze nivelul sub orice critică al acestei partide, disputată tot în sala Constructorul, contînd pentru divizia A (feminin). Nici măcar scuza mizei foarte importante — evitarea retrogradării — nu stă în picioare ! Cu un plus de organizare a jocului după pauză, Progresul a cîștigat ceva mai clar decît arată scorul... handbalistic. Au arbitrat corect V. Stinghe și M. Cunicer.

F. SIMION-coresp.

În atac și în apărare, mereu acolo unde se joacă mingea. Aceasta este deviza mijlocașului Szücs. În fotografie Lajos Szücs în urmărirea balonului.

CONFESIUNEA UNUI MARE FOTBALIST

LAJOS SZÜCS—FIDEL SIE ÎNSUȘI

Ferencvaros terminase un antrenament lung și obositor. La orizont stătea meciul cu Vasas și campionii pregăteau cu abnegație și tenacitate victoria. Grupul celor 17, cu tricourile aburinde, a dispărut curînd înghițit de culoarul strîmt și întunecat al vestiarelor aflate în imediata vecinătate a terenului.

Aici, la gura tunelului, pe una din treptele tocite de vreme, am urmărit defilarea campionilor grăbind spre jetul de apă ca spre o oază. I-am petrecut cu vederea, multora le-am fotografiat chipurile. Pe peliculă au rămas fizionomii ce pot constitui, oricînd, materialul ilustrativ al unor mari profiluri sportive sau teme de reportaj. Există Albert, fotbalistul al cărui nume a început a fi, în conștiința compatrioților, sinonim celui al clubului, există cvartetul de aur — Szücs, Novak, Pancsics și Juhasz — component al echipei maghiare medaliată olimpică la Mexic, există tripleta de aur care, în vară, la Rio de Janeiro, a jucat în selecționata lumii. Există...

Nu ne-am simțit vinovați față de Florian Albert cînd, din acest context, l-am decupat pentru interviu pe Szücs. Vivacele mijlocaș al verzi-albilor avea un atu în plus : scrutinul din decembrie îl decretase fotbalistul nr 1 al anului 1968.

La cîteva minute, într-una din sălile clubului Ferencvaros, Lajos Szücs ne vorbea despre... România.

— *Acolo a avut loc debutul meu internațional. La turneul U.E.F.A. din '62. Aveam 18 ani și venisem de la Ujpesti cu cinci ani de ucenicie. De atunci îmi cunosc colegii români de promoție : Dumitru Popescu, Voinea, Dumitru Nicolae.*

— Aparținînd unei generații care a depășit vîrsta aspirațiilor pure trăind-o pe cea a certitudinilor, apreciați că îndepliniți deziderateie precursorilor ?

— *Nicidecum. Și nu afirm aceasta dintr-un exces de modestie sau din idolatrie față de pleiada lui Matrai sau Fenyvesi. Noi sîntem firi mai boeme, acceptăm din ce în ce mai greu monotonia și titanismul antrenamentelor. Automobilul, muzica beat, viața modernă, în general, ne sustrag, ne fură, ne lasă prea puțin timp pentru fotbal.*

— „Balonul de aur" pe 1968, trofeul care răsplătește pe cel mai bun fotbalist maghiar al anului, demonstrează că ați rămas străin la toate aceste facile tentații.

— *Am rămas, în primul rînd, fidel scopului propus încă din adolescență, acela de a deveni un bun fotbalist. Nu mă bazam pe talent, nimeni nu-mi spusese „ce calități excepționale ai". Dacă iubești fotbalul trebuie să muncești enorm, să fii consecvent hotărîrilor luate. Activitatea mea nu este, de altfel, decît o continuă planificare : la începutul lui '66, după patru ani la Dorogi Banyasz, la prima mea tangență cu Ferencearos, mi-am propus : acomodare și răspuns favorabil tuturor solicitărilor și — am reușit. În '67 : promovare în prima selecționată și — în 29 martie am jucat contra Iugoslaviei. În '68, participare la Olimpiadă și atenție pentru „Balonul de aur" și — trofeele sînt astăzi în vitrina personală. 1969 : Căsătorie, bacalaureat și, din nou, atenție pentru „Balonul de aur".*

Căsătoria, cu artista de teatru și cinema Ildiko Recszi, s-a celebrat la 4 ianuarie. Cît privește fotbalul... Campionatul și-a consumat patru etape iar purtătorul tricoului cu nr. 6, mijlocașul Lajos Szücs se află în fruntea plutonului, cu nota maximă. Deci este fidel scopului propus.

La 25 de ani, Szücs, aflat în culmea gloriei sportive, în cearcă să precizeze momentul cînd se poate vorbi de SUCCESUL REAL AL UNUI FOTBALIST. Iată-i concluziile : *„Unii îl identifică cu prima selecționare în națională. Este, din punctul de vedere al jucătorului, cel mai periculos mod de a vedea lucrurile. Din el derivă blazarea, lui îi cad victimă meteorii sportivi care strălucesc doar o clipă. Alții spun : „oprește-te clipă !" în timpul marii consacrări internaționale. Și, cred, este cel mai motivat mod de a vedea lucrurile. Mai există însă „nemulțumiții", aceia care caută alte hotare succesului sportiv Așa cum au căutat sir Matthews, Gento sau Di Stefano ; așa cum caută astăzi Bobby Charlton, Eusebio, Facchetti sau Albert. Iată hotarele spre care aș vrea să mă îndrept și eu.*

Nușa MUȘCELEANU

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368